

காஸத்தின் கோஸங்கள்

கவிஞர். கல்ஹின்ன
எம்.எச்.எம்.ஹலீம்தீன்

தமிழ்
மன்றம்

காலத்தின் கோலங்கள்

732

கவிஞர்

கல்ஹின்னே

எம். எச். எம். ஹலீம்தின்

20/11

5

தமிழ் மன்றம்

KAALATHIN KOALANGAL

(collection of poems)

by **M. H. M. HALEEMDEEN**

"Darul Hajar"
Wappukkandu Gardens,
Galhinna, Sri-Lanka

author of :

Thiyagachchudai
(an epic poem)

S. 1581

(c) Copyright reserved

First Published in December, 1984

Twenty first Publication of

Thamil Manram,

Galhinna, Kandy, Sri Lanka

Distributors :

Deemah's

60, Dharmapala Mawatha, Matale

Hjiras

96, Colombo Street, Kandy

Price Rs. 20.00

Printed at VAT PRINT, 96, Justice Akbar Mawatha, Colombo 2.

தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட
உத்தரவுகளைக் கவனம்
கூட்டிப் பாராவிட்டு ஏற்படுத்தும்
வேண்டாம்

தொண்டிக்குள்

என்னருமைச் சகோதரரே! முத்துவராம்
மர்ஹும் . அலஹாஜி . ஈரீப் ஆலம்.
அன்னவர்க்கு உருதுவராம் அருமைமிகு
அலஹாஜி . ஜெலால்தின் - சய்யு பௌதம்.
உணவு விலக்கு கட்டுப்பாட்டி டக்தார்யவர
இன்னொருவர் அன்பு நிறை முஹம்மதுகான்ம
கிவர வணிகர தீராயவனும் என்வாழ்வும்
அம்முவர அன்பாலே சேந்தததனை.

காலங்கள்! கோலங்கள், கொள்ளைகள்!
கருகியில் மாறிடலாம்! என்னாலும்,
காலந்தலை சகோதரபாசம் நிலைநிறுத்தும்
ஒளிநீர்தட்டால், அதற்கிடையே நெய்வுடையிலே
காலந்தின், கோலங்கள், எதுமெந்தது
கவிதைகளை மலர்நதவரும் இந்தால்,
சால்புகளும் அப்பாசுகளின் காண்கைநயங்
சகோதரிக்கும் சகோதரர்க்கும் ஈதலும்நின்றன

அல்ஹம்துலில்லாஹ்!

புகழ்னைத்தும் இறைவனுக்கே.

உயிருக் குயிராய் நான் மதிக்கும்
உத்தமர் நடிகள் பேரன்பால்
பயிலும் ஸலவாத் தோதியரும்
பாக்-னைப் புனையும் ஆற்றலினை
வியத்தகும் விதத்தில் பேரருளை,
விதைத்தாய் எந்தன் உணர்வுக்குள்
நயத்தகும் இந்நிலை எனக்கீந்த
நாயக! உன்னடி பணிகின்றேன்.

கருணைக் கடலே, மாமுதலே
“காலத்தின் கோலங்கள்” என்கின்ற
சிறிய இந்நூல் ஆக்கம் பெறும்
சிந்தனைப் பணியை ஆற்றயெனைத்
துரித மாகத் தூண்டி வந்த
தூய சக்தி நீ யன்றா! |
பெருகும் நன்றி உணர்வுடனே |
புகன்றேன்! அல்ஹம்து வில்லாஹ்!

பணிகின்றேன்!

பெருங்கவிஞன் நானில்லை
பணி கின்றேன் எல்லோர்க்கும்
திறங் கொண்டு பேனையினால்
திரிக்க வில்லை எதையுமே
உரம் பூண்டு உண்மைகளை
உணர்த் திடவே நான் விழைந்தேன்
தரங் கண்டு மதித்திடுவீர்
தாழ்கின்றேன் - பணிவன்பால்.

அட்டாளைச்சேனை ஆதிரியர் கலாசாலை தமிழ் விரிவுரையாளரும், பிரபல எழுத்தாளருமான ஜி. ஏ. ஸி. அப்துல் ஸமது B. A. Hons. அவர்கள் உலந்தளித்த

அணிந்துரை

கவிஞனுடைய இதயம் ஒரு நேரம் உலைக்களமாய் இருக்கும்; மறு நேரம் மலர் வனமாக மாறும். சமுதாயக் கொடுமைகளையும் அவலங்களையும் காணும்போது அது உலைக்களம். இயற்கையின் எழில்களையும், இன்பக் காட்சிகளையும் அனுபவிக்கும் போது, அது மலர் வனம்,

இன்றைய உலகில் நாம் காண்பவை தாமெவை? போர்க்களக் கூக்குரல். இனவாதக் கொடுமைகள்! நீதியை மறுக்கும் தர்க்கவாதங்கள்! அறத்தை எதிர்க்கும் அறிவியல் சான்றுகள், மற்றும் தனிமனித குரோதங்கள்! பொருமைகள்! ஆணவம்! கொடூரங்கள், போட்டிகள், பூசல்கள், இப்படி..... இப்படி..... மனித மனங்களில் உள்ளுறைந்து கிடக்கும் அகர சுபாவங்கள், அவனது தோற்றத்துக்கு மாறுபட்டவை, மிக பயங்கரமானவை. ஒரு கவிஞன் இன்று இவற்றையெல்லாம் பற்றிப் பாடவேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் அவனது இருதயம் ஒரு ரோஜாத் தோட்டமாக, நவ நவ மலர்களை எப்படித்தான் மலரச் செய்யும்?

கவிஞர் கல்ஹின்னை எம். எச். எம். ஹலீம்தின் அவர்கள் தந்துள்ள “காலத்தின் கோலங்கள்” என்னும் கவிதைத் தொகுதியை நான் உள்ளுணர்ந்து படித்தபோது, என் மனத் திரையில் மேற்போந்த கருத்துக்கள்தான் தோன்றின. 1969 இல் ‘தியாகச் சுடர்’ என்னும் இமாம் ஹுசைன் (ரலி) அவர்களின் சோக வரலாற்றைப் பாடிப் பலரின் பாராட்டைப் பெற்ற இவர், இன்று “காலத்தின் கோலங்கள்” என்னும் மனித வரலாற்றின் சோக உணர்வுக் கவிதை நூலொன்றைத் தந்துள்ளார்.

தமிழ் இனக்கிய வரலாற்றின் இன்றைய காலகட்டத்தை பாரதியுமம் என்பர். அவனுடைய செய்யுள் வடிவங்களுக்குக் கவிதைப் பொருளும் கடந்த 44 வருடங்களாக நின்று நிலவி வந்ததெனினும், 1970 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு வெளிவந்த கவிதைகளில் மாறுபட்ட பொருளுணர்ச்சியைக் காண்கிறோம். காரணம் இன்றைய சோசலிச யுகத்தில் மனித வாழ்வு ஒரு போராட்டமாக மாறிவிட்டது. இந்த மாற்றத்தின் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குபவை கவிஞர் எம். எச். எம். ஹலீம் தீனின் கவிதைகள். ஜனப் ஹலீம் தீன் மனித வாழ்வின் கோலங்களைக் கண்டு, மனம் குமுறுகிறார். குமுறி எழும் சோக உணர்வுகள் அவர் நெஞ்சை நெருடுகின்றன. இத்துடிப்பை ஓரிடத்தில்,

நேசம் பூண்டு காலமெல்லாம்
நெஞ்சம் மகிழத் துடிக்கின்றேன் !
வேஷம் நிறைந்த வாழ்வினையே
விழித்துப் பார்த்து வேகின்றேன் !

என்கிறார். இந்த வேக்காட்டினிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள அவர் எடுக்கும் முயற்சிகள் வியர்த்தமாகின்றன என்பதை

உலகின் ஆசா பாசங்கள்!
உணர்வில் விஷமம் புரியுதடா
கலகம் விளைக்கும் உள்ளத்தில்
கரந்து உறையும் வன்மத்தை
நலமாய் அறிந்து நறுக்கிடவே
நாதியற்றுத் தவிக்குதடா !

என்று வேதனைப் படுகிறார். இத்தகைய சமூக சாபக் கேடுகள் எல்லா மட்டத்திலும், வியாபித்து நிற்கின்றன. ஆனம் அனுபவங்கள் கூட வேஷமாகின்றன என்பதை

ஆன்மீகப் போர்வைக்குள்
அதர் மங்கள் இழைத் தென்றும்
சாத்வீகப் போராட்டம்
செய்கின்றோம் என நடிக்கும்

கும்பல்கள் மலிந்து விட்டன என்கிறார். இவ்வாறு சமூகத் தின் பல்வேறு பகுதிகளையும் கீறிக் கிழித்துக் காட்டும் உணர்ச்சிக் கவிஞர், மனிதனுடைய பண்பியல் விகப்பத் திற்குக் காரணம் என்ன என்பதைக் குறிப்பிடும் போது, மனித மனத்தின் உள்ளுறைந்து நிற்கும் அகர இயல்புகள் பண்பாட்டு நிலையை மீறி நிற்பதேயாம் என்று குறிப் பிடுகிறார்.

இதை மற்றோர் விதமாகக் கூறுவதெனின், மும்முலத் தின் தாயான ஆணவம் மனிதனை நிலைகுலையச் செய்து விட் டது எனலாம். இந்த ஆணவத்திற்கு உலகை ஆட்டிப் படைக்கும் பணம் ஒரு காரணமாகும். மத்திய கிழக்கு நாட்டில் சில வருடங்கள் தொழில் செய்து பணத்தினை நிறைய அனுபவித்த ஜனப் ஹலீம்தின், பணத்தினால் மனி தன் நிலை மாறி நிற்பதனை வெகு அவதானமாக நோக்கு கிறார். 'நாய் கவனம்' என்ற விளம்பர அட்டை, தொங் கும் ஒரு பெரிய வீட்டினைப் பார்த்து, இவர் பின்வருமாறு கிண்டல் படக் கூறுவது, மிகச் சுவைதருவதாகும்.

பேய்கள்! ஆமாம்! பணப் பேய்கள்
உறையும் இந்த மாளிகையில்
நாய்கள் தானே அரசோச்சும்
என்ற நினைப்பில் அவன் லயித்தான்

பல இடங்களில் ஆணவத்தோடு நடமாடும் பணக்காரர்களை இப்படிச் சாடும் கவிஞர், மற்றோரிடத்தில், செருக்குற்ற சீமானின் மனோ பாவத்தினை

சொந்த மே யாயினும் செல்வமில்லாததால்
கந்தல் ஆடையில் காட்சி அளித்திடும்
அந்த ஜீவனை அலட்சியம் பண்ணுதல்
நிந்தனையாகுமே நெருப்பாய் எரிக்குமே

என்கிறார்.

பணம் மாயையின் ஒரு தோற்றம். அது உற்றார் உற வினரை மறக்கடிக்கும். நண்பர்களை இழக்கச் செய்யும், பிரதியுபகாரம் கருதாது பேருதவி புரிந்தவர்களையே ஒதுக்

கும். நன்றியை மறக்கும், இழிபண்பையும் ஏற்படுத்தும். இவற்றையெல்லாம் நேரில் கண்டு அனுபவித்தவர், கவிஞர் ஹலீம்தீன், இதனை உண்மை தெரிந்து, உணர்ச்சி கலந்து, யதார்த்தமாய்ப் பாடியிருக்கிறார். இந்த நிலையில், உலகின் இறையருள் என்றோ மறைந்து, மனித குலம், வெந்து அழிந்திருக்க வேண்டும். இந்த அழிவு நிலை உலகிற்கு வராததற்கு, நல்லார் பொல்லார் அனைவருக்கும் அருள் பாலிப்பவன் 'அற்றஹிம்' என்ற இறைவனின் உயர்பண்பு காரணமாகும். இதனை மற்றோர் விதத்தில் கவிஞர் ஹலீம்தீன் நோக்கிக் கூறுகையில் இறை விசுவாசமுள்ள ஒரு சில மனிதர்களின் பொருட்டால், குர்ஆனும் ஹதீஸும் உலகில் ஓரளவு நிலை பெற்று, அவனருள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன என்கிறார்.

துலங்கும் சுமான் கொண்டோரின்
தூய நெஞ்சப் பொய்கையிலே
கலங்கரை விளக்காய் குர்ஆனும்
காக்கும் சுரமாய் நபிமொழியும்
இலங்கு வதால் தான் இவ்வுலகில்
எண்ணிலடங்காக் கொடுமையெல்லாம்
எல்லை கடந்த போதிலுமே
இன்னும் இறையருள் நிலைக்குதடா !

வாழ்வு ஒரு சோதனைக் களம். அதனால் நேரும் துன்பங்கள் அனந்தம். மனித வாழ்வில் இப்படியெல்லாம் நேரும் போது, நமக்கு உறுதுணை பயப்பது இறையருளே. இன்றைய மனித உள்ளங்களின் பயங்கர வெளிப்பாடுகளிலிருந்தும், உலக வாழ்வின் கோலங்களிலிருந்தும் நம்மைக் காத்துக் கொள்ளும் சஞ்சீவி எது என்பதை கவிஞர் இங்கு திடமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

சோதனை மேல் சோதனைகள்
சேர்ந்தொன்றாய் வந்தாலும்
வேதனையால் நெஞ்சம்தான்
வெந்துருகிச் சிதைந்தாலும்
சோதி இறை உள்துணையால்
சிந்தை நான் தளரேனே !

இந்நூலில், உலக மக்களுக்குத் தாம் சொல்ல வந்தவை எவை என்பதை மிகத் தெளிவாகத், துலாம்பரமாக ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறுகின்றார், கவிஞர் ஆம்! மனித உள்ளங்களின் வெளிப்பாடுகள் தூய்மையற்றதாய், தீமை நிறைந்ததாய் உலகைப் பயங்கரப் பாதையில் இட்டுச் செல்கின்றன, என்பதை மிக்க வேதனையோடு கூறுகின்றார் கவிஞர். அவரது மன வேதனையை சமூகத்திலும் தனி மனிதனிடத்திலும் காணப்படும் இழிந்தபோக்குகளை-ஒழிவு மறைவின்றித் துணியோடு சாடுவதை-கட்டிக்காட்டுவதை-நமக்குப் புரிந்தால், நல்லோர்கள் யாவார்க்கும் புரிந்தால், மனித சமுதாயம் உய்யும் நெறி சேரும் என்பது உறுதி.

கவிஞர் ஹலீம்தின் ஈரானிலிருந்து வந்ததும் அவருக்குேற்பட்ட அனுபவங்களை இப்படி உணர்ச்சிப் பாக்களாக, புரட்சிக் கனல்களாக தொகுத்துள்ளார். எல்லாம் அவர் கண்ட சமுதாயத்தின் வெளிப்பாட்டு வடிவங்கள், காலத்தின் கோலங்கள், தனிமனித உணர்வுகளையும், அவலங்களையும் மட்டும் இவர் இப்படிப்பாடவில்லை. இஸ்லாமிய சமுதாயம், நாட்டுப் பற்று, பாரதியார், அல்லாமா இக்பால் இப்படிப் பல்வேறு பொருளிலும் பாடியுள்ளார்.

கவிஞர் கல்ஹின்னை எம். எச். எம். ஹலீம்தின் அவர்கள் "கல்ஹாட்டுக் கவிராயர்" என்ற புனை பெயரிலும் எழுதி வருகின்றார். அழகுத் தமிழில் அருங்கவிதைகளை யாத்துப் பலரின் பாராட்டையும் பெற்ற கவிஞர் ஹலீம்தின், ஓர் ஆங்கில ஆசிரியராகத் தம்பணியை ஆரம்பித்தார். என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 18 வருடங்கள் ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டு, ஒரு சிறந்த ஆசிரியராய்த் திசுந்ந்த இவரிடத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவர்கள் கல்வி பயின்றனர். அவர்களில் அனேகர் இன்று உயர்ந்த நிலையிலுள்ளனர்,

இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக, வானொலியிலும், சமூகத்துப் பத்திரிகைகளிலும், இந்திய சஞ்சிகைகளிலும் தமது எழுத்தோவியங்களையும் கவிதா மேம்பாட்டையும் வழங்கி

வரும் கவிஞர் ஹலீம்தீன், எழுத்தாளர் மட்டுமல்ல, ஒரு சிறந்த பேச்சாளருங் கூட. கவிஞர் ஹலீம்தீன், ஒரு மனிதாபிமானக் கவிஞர்.

தன்னை ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்துள் வசீந்து கொள்ளாதவர். அவரது பரந்த அனுபவம் காரணமாக தம் கவிதைப் போக்கையும் விஸ்தரித்துக் கொண்டார். சமுதாயக் கவிஞன், தேசியக் கவி, இலட்சியக் கவி என்பதெல்லாம் ஒரு வசதியை நோக்கிக் கூறப்படும் அடைமொழிதான். ஆனால், கவிஞனின் பார்வை, இப்படி ஒரு வட்டத்துள் நின்றுவிடுவதில்லை. அவனது பார்வை தீட்சண்யமானது. மனித குலத்தை ஊடுருவிச் செல்வது. வாழ்வின் நலன்களை மையப் பொருளாகக் கொண்டது. ஆதலால்தான், கவிஞர் ஹலீம்தீனின் குரலும் மனித உளப் பாங்கின் உணர்ச்சிக் கோலங்களை, அப்பட்டமாக எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவருடைய கவிதைகளில் புலப்படும், ஆழ்ந்த நோக்கையும், உணர்வையும், உயிர்த்துடிப்பையும் நோக்குகையில், அவர் கண்ட மனிதரிலும், அவர் தேடும் மனிதர் இவ்வுலகில் சொற்பமாகத்தானிருக்கின்றனர். இதற்காகச் சமுதாயம் அவரை மன்னிக்க வேண்டும். அவரின் பரந்த நோக்கை, தனிமனிதன் திருந்தினால் சமுதாயம் திருந்தும், என்ற அடிப்படையில் எழுந்த வேட்கையை, பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

சமுதாய முன்னேற்றத்தையும், தனிமனிதன் சீர்திருத்தத்தையும், தத்துவச் சிந்தனைகளையும் தாங்கி மலரும் கவிஞர் கூ ஹிம்மத் எம், எச். எம். ஹலீம்தீனின் “காலத்தின் கோலங்கள்” என்ற கவிதைத் தொகுதி நிதர்சனங்களையும், நியரயங்களையும், ஏற்றுக்கொள்ளும் சமுதாயத்தில் நிச்சயம் ஒரு தனி இடத்தைப்பெறும் என்டதில் ஐயமில்லை.

“காலத்தின் கோலங்கள்” என்ற இதே கவிதை நூல்தரும் கவிஞர் ஹலீம்தீன், அருந்தமிழில் மட்டுமல்ல ஆங்கிலத்திலும், கவிதை புணையும் ஆற்றல் உள்ளவர். இக் கவிதை நூலைத் தொடர்ந்து ‘BLOSSOMS’ என்ற தமது ஆங்கிலக் கவிதை நூலொன்றைக் கவிஞர் ஹலீம்தீன் வெளியிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. இதனால், இந்த

மனிதாபிமான உணர்ச்சிக் கவிஞனை, பரந்த உலகும் அறியும்
சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இவரது முயற்சி, வெல்வதாக.

இந்தக் கவிதைத் தொகுதியில் அனைத்தும் சிறப்பாக
அமைந்துண்டு. ஆயினும், நான் அவதானித்த முக்கிய
அம்சம் ஒன்றினையும் சொல்லிவைக்க விரும்புகின்றேன்.
பெண்களைப் பற்றிப் பாடாத கவிஞன் உலகில் இருக்கின்
ருனா? காதல் பற்றிப் பாடுவதே ஒரு கவிஞனின் பாலர்
பாடம். பாரதிக்குப் பின் பெண்கள் பெருமை, பெண்
விடுதலை, இப்படி ஏதாவது பாடுவது ஒரு மரபாகி விட்டது.
துறவி சுத்தானந்த பாரதி கூட, பெண்களைப் பற்றிப் பாட
வில்லையா? தத்துவப் பொருள்களில் பாடுகின்றவர்கள் கூட
இறைவனை 'லீலா'வாக உருவகித்து, அகப்பொருளில் மெய்
யுணர்வு காண்பர், ஆனால், கவிஞர் ஹலீம்தின் இப்பாடல்
தொகுதி முழுவதிலும் 'பெண்' என்ற ஒரு வார்த்தையைக்
கூடச் சொன்னதில்லை. சீதனம் பற்றிப்பாடும் போது மட்
டும் 'மணமகளின்' என்ற ஒரு வார்த்தையைக் கூறுகின்றார்.
பெண்கள் பற்றி அவ்வளவுதான். நெஞ்சரம் வாய்ந்த பவே
கவிஞர், பாரதீகத்துப் பேரழகிகளைக் கண்டு கூட, மனம்
கலங்காதவர் போலும். இறுதியாக,
பாசம் என்ற பாலமுதம்

பண்பை வளர்க்கும் ஆரமுதம்!

நேசம் என்ற நல்லமுதம்!

நெஞ்சை நிறைக்கும் சீரமுதம்

வாசம் வாழ்வில் சுந்தென்றும்

வசந்தம் காட்டும் பேரமுதம்

தூசியே பணமும் ஏனையவும்

தூய அன்பின் முன்னிலையில்!

என்று அன்பின் சிறப்பை மிக்க அமைதியோடு அழகா
கவும், ஆழத்தோடும் பாடுகின்றார் கவிஞர் ஹலீம்தின். இந்த
அன்பின் அணைப்பில் நாமும் கலந்து கவிஞரின் நன் முயற்
சியையும் திறமையையும் நயந்து விடைபெறுவோம். நன்றி,
'அன்பகம்'

அக்கரைப்பற்று,

25-6-84

அன்பின்,

அ. ல. அப்துஸ் ஸமத்,

‘பூபாளம்’ தந்த புதுமைக் கவிஞர் அல் - அலுமத் - முஹம்மது அஸீஸ் - நாடறிந்த நல்ல கவிஞர் ‘புலராத பொழுதுகள்’ இவரின் முதல் நூல், புதுக் கவிதையாளர் மத்தியிலே யாப்பிலக் கணத்தின் தனித்துவத்தைப் பொலிவடையச் செய்யும் அருங் கவிஞர் அகமதில் மலர்ந்துகமழும்

பா மணம்

கல்ஹின்னே ஈன்றெடுத்த ‘கல்லூட்டுக் கவிராயர்’
காலத்தின் கோலமெனும் கவிதைத்தேனே
எல்லாரும் மாந்தற்காய் இன்முகத்தோட டளிக்கின்ற
இவ்வேனே அதற்கிணையாய் என்றும் காணச்
சொல்லினிக்கும் ‘Blossoms’ எனும் தூயநடை ஆங்கிலத்தில்
சுவைக்கவியும் அளிக்கின்றான் துணிந்திருந்து.
வல்லோனே! இருமொழிகை வந்தகலைக் கவிஞனிலன்
வாழ்கவென வாழ்த்தியருள் வளத்தினோடு!

தியாகத்துச் சுடரென்று செந்தமிழில் ஓர் நூலை
சில காலம் முன்னரிவன் செய்த போதே
உயர்வான கன்னிவெளி யீடென்றே தமிழுலகம்
ஒப்பியது, கவிஞனிலன் ஒருநாள் பின்னர்
பயன்மிக்க தீங்கனிகள் பயப்பாணென் றனைவருமே
பாராட்டி வைத்தனரே! பலனுமீதோ!
நயமான ஆங்கிலமும் நற்றமிழும் பிரவகிக்கும்
நல்லகவி இன்றதனை நடத்திவிட்டான்!

பார்க்குந்தன் சமுகத்துப் பலகுறைகள் களைதற்காய்ப்
பாப்பிடித்த ஹலீம்தின் பாரிலெந்த
ஊர்க்குறையும் களைபவனே, உரைக்கின்ற மலையகத்தார்
உணர்வைத்தன் உணர்வெனவே உயர்த்தி நிற்போன்
வேர்க்கின்ற நெஞ்சத்தை வெளிக்கொணர்ந்து மேதினியில்
வெல்லரிய மேலிடத்தில் வீற்றிருக்கும்
பாக்கியத்தை நீயருள்வாய், படைத்தோனே பலகாலும்
பாவலனுக் கருளளிப்பாய் பலவாறாக.

நம்புவீர்களா ?

பெருமானாரின் புனித சரிதையைக் கூறும் சீரூப் புராணம் எனும் காப்பிய நூல் இன்றும் இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியத்தில் பொன்னூப் பொலிவுடன் ஒளிரக் காரணம், அக் காவியத்தினை இயற்றிய பாவலர் திலகம் உமறுப் புலவர் மட்டுமல்ல, பெருமனதோடு, பொருளுதவி செய்து, அதை அச்சேற்றி அனைவரும் கவைத்து மகிழும் இணையற்ற இலக்கியப் பணியைச் செய்த மூலகர்த்தா 'செத்தும் கொடுத்தார்' என்ற புகழ்பூத்த பெருவள்ளல், சீதக்காதி (அப்துல் காதிர்) என்ற செல்வந்தருந்தான்.

அறிவியல் துறையில் அசுர வேகத்தில் முன்னேற்றம் கண்டு நிற்கும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், குறிப்பாக இந்தியாவிலும், இலக்கிய நூல்களையும், அறிவியல் நூல்களையும், சமூக - சமய சீர்திருத்த நூல்களையும், அச்சிட்டு வெளியிட்டு எழுத்தாளர்களையும், கவிஞர்களையும் ஊக்குவிக்கும் உன்னத கைங்கரியத்தைச் செய்யும் பணவசதி படைத்த 'சீதக்காதிகள்' இன்றும் இருக்கின்றார்கள்.

என்றாலும், எம் சமூக தாய்த் திருநாட்டில், குறிப்பாக எம் முஸ்லிம்களிடையே, இப் பணியின் பெறுமதியை உணர்ந்து செயல்படுவோர் ஒரு சிலரே.

அதுவும், எம் மலையகத்தில்.....??? ஆனால், அந்தக் குறையை நிறைவு செய்யும் நல்லெண்ணம் கொண்ட ஒரு 'சீதக்காதி' எம் மலையகத்திலும் இருக்கவே இருக்கின்றார் என்பதை அறியும் போது, உள்ளம் பூர்த்துப் பொங்குகிறது.

ஆமாம், "காலத்தின் கோலங்கள்" எனும் எனது இச்சமூக சீர்திருத்தக் கவிதை நூலை, அச்சிட்டு வெளியிடும்

பொறுப்பைப் பெருமகிழ்வோடு ஏற்றுக் கொண்ட எங்கள் 'மலையகச் சீதக்காதி' தர்ன் அன்புக்குரிய அல்ஹாஜ் என். எம். அப்துல் ஹமீத் அவர்கள். மடவளையில் பிறந்து அக்குறணைக்கு அண்மையிலுள்ள அறம்பேப்பொளையில் வாழ்ந்த நல்லவர் மர்ஹும்த் நூர் முஹம்மத் அவர்களின் அன்பு மகன்தான் அல்ஹாஜ் அப்துல் ஹமீத் அவர்கள்.

குணத்தைக் கொண்டல்ல, பணத்தைக் கொண்டே மனிதனை எடை போடும் இவ் விசித்திர உலகில், பணத்தால் சீரானாலும், குணத்தால் கோமான் ஆன இவர் எங்கள் மதிப்புக்குரிய கொடைவள்ளலும், பிரபல தொழிலதிபருமான அல்ஹாஜ் என். எம். புஹார்தீன் அவர்களின் அருமைத் தம்பி ஆவர்.

தன்னரும் தமையனாரோடு இணைந்து 'பெயர்லைன்' தொழில் நிறுவனத்தைத் திறம்பட நடாத்தும் அல்ஹாஜ் அப்துல் ஹமீத் அவர்களின் இலக்கிய ஆர்வப் பணி, ஏனைய செல்வந்தர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரி.

பொழுது விடிந்தால் மட்டுமில்லை படுக்கைக்குச் சென்றாலும் பணத்தைப் பற்றிய ஒரே சிந்தனையைத் தவிர, விந்தை மிகு இவ்வுலகில் வியத்தகு அறிவியலும், இலக்கியமும் தருகின்ற நெறியிலும், நிறைவுகள் ஏராளம் உண்டு என்பதை உணர்ந்து சன்மார்க்க நூல்களைத் தான் வேண்டாம் (அவைகளுக்கு அதிக நேரம் செலவிட வேண்டுமல்லவா?) தினசரிப் பத்திரிகைகளையாவது ஆறுதலாய், அமைதியாய் இருந்து வாசித்துச் சுவைத்து அனுபவித்து மகிழும் மனப் பாண்மையைப் பழக்கத்தில், கொள்வதற்குக் கூட 'நேரமேயில்லாத' வெறும் பணத்தைச் சம்பாதிப்பதில் மட்டுமே 'ஆத்ம திருப்தி' காணமுயலும், எண்ணற்ற பணக் காரப் பேர்வழிகள் மலிந்துள்ள இக்காலக்கட்டத்தில் இலக்கியத்தின் மதிப்பையும், மாண்பையும் நன்குணர்ந்து பேருதவி புரிந்த அல்ஹாஜ் அப்துல் ஹமீத் அவர்களை, நன்றி உணர்வோடு பாராட்டுகின்றேன்.

என்னுள்ளத்தில் ஊறிச் சங்கமித்த நன்றி உணர்வை, அன்றாடம் 'பன்னீர்' என்ற தலைப்பில் இங்கிதமாய்ச் செலுத்தியுள்ளேன்.

எனது நூல் அச்சேறுவதற்குத் தூபமிட்டுத் துணை நின்ற என்னரும் ஆசான், தன்னலம் கருதாது. என்றும் நல்லதென உணர்ந்தவற்றை நயந்து நல்லுதவி புரியும் இயல்புள்ள அக்குறணை 'பெயர்லன்' இன்டஸ்ட்ரீஸ் நிர்வாக இயக்குனர் அல்ஹாஜ் ஏ. ஸீ. எம் பளீஸ் அவர்களுக்கும் என் நெஞ்சுவந்த நன்றி. அத்தோடு, பிரபல மார்க்கப் பேச்சாளரும், எழுத்தாளரும், என் ஒன்று விட்ட சதோரரின் மகனுமான, எனது அன்புக்குரிய அல்ஹாஜ் மௌலவி எச். ஸலாஹுத்தின் அவர்களுக்கும், என் 'காலத்தின் கோலங்கள்' உருவாகும் பணியில் பெருமனதோடு பங்கெடுத்துப் பேருதவி புரிந்தமைக்கு, சீரிழையும் நன்றியினைச் சமர்ப்பித்துச் சமைகின்றேன்.

( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( ) ( )
 ( ) பன்னீர் ( ) பன்னீர் ( )
 ( ) பன்னீர் ( ) பன்னீர் ( ) ( )
 00 பன்னீர் 00
 00 பன்னீர் 00
 ( ) பன்னீர் ( ) பன்னீர் ( )
 ( ) பன்னீர் ( ) பன்னீர் ( )
 ( ) ( ) பன்னீர் ( ) பன்னீர் ( )

முகஸ்துதி யல்லதுது வாசக நயரே
 முகிழ்க்கும் நன்றி யுணர்வால் என்னுளத்தில்
 சுகந்த மணம் பரப்பிடும் பன்னீர்!
 சொல்லுகிறேன்? காரணத்தைக் கேள்?

அன்பார்ந்த வாசகரே எழிலுடனே

இன்றுங்கள் கரங்களிலே தவழ்கின்ற
 என் கவிதை மலர் "காலத்தின் கோலங்கள்"

அழகாக அச்சாகி உயிர் பெறவே,
 இன்னுதவி பணத்தாலே செய்ததனால்
 இலக்கியமும் உயர்ந்திடவே பணியாற்றும்
 பொன்னரிய பெருத்தன்மை பூண்டுள்ள
 பெருந்தகையும் யாரென்று அறிவீரோ!

சீர்மிகுந்த அக்குறணை தனிலொளிரும்

சிறப்புமிகு அறம்பேபொள ஊரீனிலே
 பேரோடு வாழ்ந்த அரும் நூர்முஹம்மத்

பிரிய மகன் அப்துல் ஹமீத் ஹாஜியார்!
 சேர்புகழே விரும்பாதார் - அமைதியுடன்
 செயலாற்றி எளிமையுடன் வாழ்கின்றார்!
 ஆர்வமுடன் பழகியரும் புன்னகையோடு
 அனைவரோடும் உரையாடி மகிழ்கின்றார்!

மலையகத்தில் இன்றுயர்ந்து ஆடைதயாரிக்கும்
 மாபெரிய தொழிலசமாய்ச் சிறப்புற்றே
 நிலைபெற்ற பெயர்லேனின் உரிமையாளர்
 நாடறிந்த கொடைவள்ளல், தொழிலதிபர்,
 அல்ஹாஜ் என். எம். புஹாத்தின் தம்பியன்றோ
 அல்ஹாஜ் என். எம். அப்துல் ஹமீத் - தெளிவீரே!
 சொல்லரிய பாசமுடன் தமையனூரோடு
 சேர்ந்தே அவரும் தொழில் புரிகின்றார்!

பெரும்பணமும், பொருளதுவும், வசதிகளும்
 பெருகிநிதம் ஏராளம் குவிந்தாலும்
 அருங்குணத்துக் கீடில்லை எச் செல்வமுமே.
 அத்துடனே, அல்லாஹ்வின் அறநெறிகள்
 கருத்துடனே பேணியதில் பேரின்பம்
 காண்பதுவே சிறப்பான இன்பத்தைத்
 தருகின்ற செயலாகும் எனுங்கொள்கை
 தனிலென்றும் பெருமகிழ்வு காண்கின்றார்!

செல்வந்தான் பெரிதாகத் திரண்டாலும்
 சிறிதேனும் தம்பழையநிலை மறவாமல்
 தலைக்கனத்தை - ஆமாப்! தகப்பரிணைத்
 துளியேனும் நெஞ்சத்தில் கொள்ளாமல்
 நலமுடனே யாவரையும் நயந்தழகாய்
 நந்தரும் சிந்தையோடு தயாளமுமே
 நிலையாகக் கொண்டுள்ளம் பூரித்து
 நிகரில்லா நிறைவதனைப் பெறுகின்றார்!

அன்னாரே! என்கவிதை நூலதனை
 அச்சேற்றும் பணச்செலவு முழுவதையும்
 தன்னருமைத் தாய்தந்தையர் இனிய நினைவாய்த்
 தயாளமுடன் அன்பளிப்புச் செய்திட்டார்!!
 எனவே தான் நன்றியெனும் பன்னீரை,
 என்னருமை வாசகரே உங்கனோடு
 ஒன்றிணைந்தே அப்துல் ஹமீத் ஹாஜியார்க்கு
 உளம் மகிழத் தெளிக்கின்றேன்!

அல்ஹம்து லில்லாஹ்!

உளம் கனிந்த நன்றி

என் எழுத்தாக்கங்களுக்கு ஊக்கம் தந்து உதவி புரிந்தவர்களையும், 'காலத்தின் கோலங்கள்' எழிற் கோலம் பூண்டு திகழ்வதற்குக் காரணகர்த்தாக்களாக அமைந்தவர்களையும், உங்களுக்குக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியது என் கடமையல்ல, நன்றி உணர்வின் உந்தல்தான். இதோ...

★ இன்தமிழுக்கும், இஸ்லாமிய இலக்கியத்துக்கும் தொண்டாற்றும் ஒரே நோக்கோடு, முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னரே கல்ஹிஷ்டையில் 'தமிழ்' மன்றம் அமைத்து, அன்றிலிருந்து இன்று வரை, எவ்வித சலசலப்பையும் கண்டு சலிக்காது, சளைக்காது, சிறப்பான எழுத்துப்பணியாற்றப்பவரும், என் ஒன்றுவிட்ட சகோதரருமான சட்டத் தரணி அல்ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனிபா B. A. (முன்னாள் துணையாசிரியர், தினகரன்; டெய்லி நியூஸ்), அவரின் இலக்கியப் பணிக்கு இன்துணை நல்கிவரும் அவரின் இல்லத் தரசி திருமதி அன்பேரியா ஹனிபா, B. A. (உதவித் தொழில் ஆணையாளர்).

★ என் ஆக்கங்களுக்கெல்லாம் சுளம் அமைத்து ஊக்கம் தந்த எனது ஒரே அபிமானத் தினசரி - 'தினகரன்'

★ "எவராயிருந்தாலென்ன, எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதே என் இதய நிறைவு" என்ற ஒரே நோக்கோடு, ஆற்றல் எங்கிருந்தாலும், எவரிடத்தில் இருந்தாலும் அதைப் போற்றுவதையே பத்திரிகா தர்மத்தின் பெரும் பண்பாய்க் கருதி - இம்மியுமே ஓரவஞ்சமின்றிப் பெருந்தன்மையோடு இயங்கும் 'தினகரன்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் M. A. அவர்கள்,

★ "தினகரன்" ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றும் பண்டை நண்பர் ஜனாப் N. M. அமீன் B. A. அவர்கள்,

- ★ ஏனைய சுழத் தினசரிகளான தினபதி, வீரகேசரி.
- ★ இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் இஸ்லாமியச் சஞ்சிகைகளான மணீவிளக்கு, பிறை, முஸ்லிம் முரசு,
- ★ மைத்துனர் கவிமணி எம். எஸ். எம். ஸுபைர்
- ★ ஆழ்ந்து படித்து, கூர்ந்து எடை போட்டு அழகிய அணிந்துரை வழங்கிய சோதரர், பிரபல எழுத்தாளர் விமர்சகர், இலக்கிய வல்லுநர் அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமத் B.A. (Hons)
- ★ 'பா மணம்' தந்த, என்றும் அன்புக்குரிய சகோதரர் - பிரபல கவிஞர் அல் - அஸுமத்,
- ★ இனிய நண்பரும், நாடறிந்த எழுத்தாளரும், இஸ்லாமிய புக் டிரஸ்டின் நிர்வாகியுமான ஜனாப் M. M. மக்கீன் ('மானா'),
- ★ மறைமுகமாக என் எழுத்தாக்கங்களுக்கு ஊக்கம் தந்த என் அன்புத் தமையனார் ஜனாப் எம். எச். எம். கானிம்,
- ★ அழகிய அட்டைப் படம் வரைந்த ஒவிய நண்பர் ஹுலோ',
- ★ 'காலத்தின் கோலங்களைக் கவர்ச்சியான முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த 'வெட்' அச்சகத்தின் நிர்வாகி திரு. தங்கவேலு,
- ★ எழுத்துப் பிரதியாக்கத்தில் துணை புரிந்த எனதன்பு மகன் முஹம்மத் பஹ்மி ஹலீம்தின்,
- ★ என் எழுத்துக்கு என்றும் ஊற்றாயிருந்து எவ்வித நச்சரிப்புமின்றி ஊக்கம் தரும் என்னன்புத் துணைவி ஜெமீலா,
- ★ என் கன்னிப் படைப்பான 'தியாகச் சுடர்'க்கு வரவேற்பும், வாழ்த்தும் தந்ததினால் மீண்டும் என் பேனாவை நம்பிக்கையோடு இயக்க வைத்த அன்பான வாசக நேயர்கள்,

அனைவருக்குமே என் பூரித்த இதயத்தில் ஆர்ப்பரிக்கும் நன்றியலைகளைக் கனிவோடு, பணிவோடு சமர்ப்பித்து நிறைகிறேன்.

‘கல்லூட்டுக் கவிராயர்’

உண்மையை உடைத்துவிடுகிறேன். எனக்குக் கவிதைகளில் ஆர்வம் ஏற்பட்டதேயில்லை!

அதேசமயத்தில், தான்தோன்றிக் கவிராயர் - ‘யுவன்’ எம். எ. கபூர், பவலில் காரியப்பர் - எம். எச். எம். ஹலீம்தீன் நால்வரினது படைப்புக்களையும் தவறவிட்டவனுமல்ல.

இந்த நான்குபேரும், கவிதை மட்டுமல்லாமல் கதை, சுட்டுரை, நாடகம் போன்றவற்றிலும் சிறந்து விளங்கிய படியால், அவர்களது எழுத்தில் மயங்கி அவர்கள் தருகிற கவிதைகளையும் ஜீரணித்து விடுவது என் வழக்கம்.

இது, கால் நூற்றாண்டுக்கு முன் எனக்குள்ள அனுபவம். இன்று வரையில் இந்த நால்வரையும் தாண்டிப்போய் ஒரு கவிதையைப் படித்தேன், ரசித்தேன் என்பது கிடையாது! (புதிய தலைமுறை என்னை மன்னிக்கவேண்டும்!)

இப்பொழுது காலம்செய்யும் (நல்ல) கோலம், அன்பர் ஹலீம் தீனின் ‘காலத்தின் கோலங்க’ளில் நான்!

இந்தப் பக்கங்களில் நமது புதிய தலைமுறைக்கு பழைய தலைமுறைக்காரர் ‘கல்லூட்டுக் கவிராயர்’ரை - ஹலீம் தீனை - என்னவென்று அறிமுகப்படுத்துவது?

இந்தப் புதிய தலைமுறை, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் சுடர் விட்ட இவரையும், எம். எ.

கபூர் (பொத்துவில்) என்ற ‘யுவன்’, கிண்ணியா எம். எஸ்.

எம். ஸாலிஹ் (அண்ணல்) போன்றாரையும் தெரிந்து வைத்துக்கொள்ளத் தவறியல்லவா விட்டிருக்கிறது?

ஆகவே, ஹலீம்தீனை ஒரு புதுக் கவிஞராகவே காட்டி, அவரது கிருஷ்டிகளை இன்றே மலர்ந்த இனிய புஷ்பங்களாக நுகர விட்டுவிட்டால் என்ன? புதிய தலைமுறை போட்டி போட்டுக்கொண்டு அவரைத் தலையில் 'தூக்கி' வைத்துக்கொள்ளும்! கவிதா வட்டங்கள் வளையும் போடும்! விழாக்களுக்கும் குறைவினாக்காது!

ஆனால் அதுவும் இயலாது! இயலவே இயலாது.

கல்ஹின்னை தன் மண்ணின் மகளை இனங்கண்டுவிடும்! அதிலும், அல் - மனாரும் (கல்ஹின்னை) அல் - ஹர்ராவும் (அனாக்காமம்) தம் பழைய மாணவனை அடையாளம் காட்டி விடும்!

முறையான அறிமுகமே சரி! என்னால் முடிந்தனவுக்கு அதனைச் செய்து வைக்கிறேன்!

கதையும், கட்டுரையும் கூட இவருக்குக் கை வந்த கலை! வாஞ்விப் பேச்சிலும், கவியரங்கிலும் நிறைய ஈடுபாடு; மேடைப் பேச்சிலும் வல்லவர்.

அருந்தமியிலும் அந்நிய ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகளைப் படைத்திட்ட முஸ்லிம் இலக்கிய வாதிகளில், வீரல் விட்டு எண்ணக்கூடியவர்களுள் கவிஞர் எம். எச். எம். ஹலீம்தீனும் ஒருவர். இதையிட்டு கல்ஹின்னை மட்டுமல்ல, நாட்டைவருமே பூரிப்படைய வேண்டும்.

பதினெட்டு ஆண்டுகள் ஆங்கிலமும், இந்தமியும் போதித்த ஆசான் - சில ஆண்டுகள் மத்திய கிழக்கில் வேலை வாய்ப்பு - அப்புறம் வர்த்தகத்தில் ஈடுபாடு - என காலங்களில் சில கோலங்கள் கொண்டாலும், எல்லாச் சமயங்களிலும் கவிதா வளத்தைத் தன் உடன் பிறவாச் சகோதரராகக் கொண்டு வாழ்பவர் 'கல்லூட்டுக் கவிராயர்.'

பெருமானூரின் அன்புப் பேரர் தீரர் - தியாகச் செம்மல் இமாம் - ஹுஸைன் (ரலி) அவர்களின் வீர வரலாற்றைத் - "தியாகச் சுடர்" என்ற தலைப்பில் - தீந்தமிழ்ச் சாற்றில் தமது கன்னிப் படைப்பாகத் தந்திட்டவரும் இவர் தான்.

மெத்தச்சரி! 'கல்லூட்டுக் கவிராயர்' என்ற புனைப்பெயர் ஏன்? தெரியுமா?

கல்ஹின்னையில் உலமாக்களுக்கெல்லாம் முன்னோடியாய் 'கல்லூட்டு ஆலிம்' என அழைக்கப்பட்ட மர்ஹூம் அல் ஹாஜ் ஹமித் லெப்பை ஆலிம் அவர்களினதும் மர்ஹூமர் ஹாஜியானி பாத்துமுத்து அவர்களினதும் இனைய மகன் இவர். எனவே, கவிஞர் தனது 'கல்லூட்டு' (கல்வீடு) பாரம்பரியத்தைத் தொடர்கிறார்!

மூன்று சகோதரர்களையும் ஒரு சகோதரியையுமுடைய கவிஞர் ஹலீர் தீனின் மூத்த தமையனார் மர்ஹூம் அல் ஹாஜ் சரீப் ஆலிம் (அப்சலுல் உலமா) அவர்களும் அறபு கவிதைகள் இயற்றுவதில் ஆர்வம் மிக்கவர் என்பதும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய ஒரு தகவலாகும்.

கல்ஹின்னை எழுத்தாளர், சங்கத்தின் காரியதரிசியான கவிஞரின் இல்லத்தரசி - ஆசிரியை ஜெமீலாவாகும். இவர் தெல்தோட்டை ஒய்வு பெற்ற கிராமத் தலைவர் அல்ஹாஜ் என். எம். அப்துல்காதரினதும் திருமதி. ஜெய்னம்பு அப்துல் காதரினதும் சிரேஷ்ட புதல்வியார்.

ஹலீம்தின் தம்பதியருக்கு - முஹம்மது பஹ்மி, முஹம்மது ஹிஸ்மி என்ற பெயருடைய இரு புத்திரர்களும் பாத்திமா பஸீலா, பாத்திமா பரீலா என்ற பெயருடைய இரு புதல்விகளு முண்டு.

ஏத்தனையோ பிரச்சினைகள், பொறுப்புகளுக்கிடையே, இன்பத் தமிழில் எழுச்சிக் கவிதைகளை, 'புரட்சிக் கனலாய்'ப் படைத்துள்ள கவிஞர் கல்ஹின்னை எம். எச். எம். ஹலீம் தீனின் எழுத்துப் பணியைப்போல இன்னுமின்னும் பல 'இலை மறைக்கனி'களை புதிய தலைமுறைகளும் கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

அதுமட்டுமன்றி, கண்டி - கல்ஹின்னை வாழ் முஸ்லிம் களின் 22 - இலக்கிய - சமுதாயப்பணிகள் பலருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. என்றாலும், தெரிந்தும் தெரியாததுபோலிருப்பதற்கும், உதாசீனப்படுத்துவதற்கும் மற்றொரு பெயர் தான் முஸ்லிம் சமுதாயம்.

இதை மாற்றியமைக்கும் பெரும் பணியிலும் முனைந்து முன் நிற்க வேண்டும் புதிய தலைமுறை, நிற்குமா?

- 'மாஞ்' மக்கின்-

சுவைக்கு முன்

சில வார்த்தைகள் . . . .

சமுதாயத்திலும், சாதாரண நாளாந்த வாழ்க்கையிலும், கண்டு, அனுபவித்த கசப்பான, இனிப்பான, வியப்பான, விசித்திரமான அனுபவங்களில் கருவுற்றுப் பிரசவித்தவைகளே இன்று உங்கள் முன் - "காலத்தின் கோலங்கள்" என்ற பெயரில், பணிவன்போடு நான் சமர்ப்பிக்கும் இக் கவிதை மலர்.

உணர்ச்சிப் பிழம்புகளாய் வெடித்துச் சிதறிய மனக் கோலத்தின் படிவங்களை, முடிந்தவரை யாப்பிலக்கண அமைதி பேணி, யாவரும் படித்துச் சுவைக்கும் வண்ணம் அருங்கவிதைகளாய் வடித்துள்ளேன். என் முயற்சி, முழுப் பயனையும் நல்குமா, நயக்கும் விதத்தில் அமைந்துள்ளதா என்பதை எடை போட்டுத் தடையகற்றிக் கவிதை வானில், வெறும் ஏறுநடையோ, வீறுநடையோ வேண்டாம், ஏற்றதை எடுத்துரைக்கும் தென்புடன், துணிவுடன் எளிய நடைபோடும் அரிய வழியை ஆக்கித் தந்து ஊக்கம் ஊட்டுவது, என்னன்பு வாசகர்களாகிய உங்களின் பண்புள்ளம் தரும் பாராட்டுதல்களையும் விட, உங்கள் நியாயமான தீர்ப்பிலும், எனது கவிதைகளில் நீங்கள் கொள்ளும் ஆர்வமிகு ஈர்ப்பிலும்தான் தங்கியுள்ளது.

ஆதலால், அனைத்தையும் உங்கள் பொறுப்பில் விட்டு விடுகின்றேன் சுவைத்த பின்னர் சொல்லுங்கள், சுவைக்கிறதா? இனிக்கிறதா? இல்லை, கசக்கிறதா? சுடுகிறதா? நெஞ்சத்தைக் தொடுகிறதா? என்பதனை, அத்தோடு. உந்தும் உணர்ச்சியின் வெளிப்பாட்டை; வேக்கரட்டை, நொந்த நெஞ்சின் நோக்காட்டை, பந்த பாசம் போடும் கூப்பாட்டை, சொந்தம் தரும் வேறுபாட்டை சமுதாயச் சோலையின் சீர்கேட்டை கூறு போட்டுக் காட்ட முயன்ற என் முயற்சி பொருத்தமானது என்று ஒருவரேனும் ஒப்புக் கொண்டால், அதைவிட எனக்கு அக நிறைவு தருவது வேறெதுவுமேயில்லை. ஆயினும், அத்தனைக்கும் காரணம்.....

என் ஆற்றலோ, என் பேராவின் ஆற்றலோவல்ல மாபெரும் ஆற்றலின் மாமுதலோனான அல்லாஹ்வையே சாரும் - அனைத்தும்.

அல்ஹம்து லில்லாஹ்!

எம். எச். எம். ஹலீம்தீன்

'தாருல் ஹஜர்'

வாப்புக் கண்டு கார்டின்ஸ்,

கல்ஹின்ன.

24.10.1984

பிரார்த்தனை

ஆய்ந்து என்னையே நான் பார்க்கின்றேன்!

ஆழமாகவே பார்க்கின்றேன்
தூய்மை யானவன் நானென்றே
துளியும் கூறிட விழையேனே!

★

எனினும் ஏக இறையோனே
எத்தன் உள்ளத் தெழுகின்ற
புனிதமான பிரார்த்தனையைப்
புரக்கும் உன்னிடம் தொடுக்கின்றேன்!

★

வரட்டுக் கௌரவம் புகழெல்லாம்
விரட்டிப் பெற்று உளம்மகிழும்
திருட்டும் புத்தியை என் இறைவா
தூரா தென்னைக் காத்திடுவாய்!

★

பிணமாய் என்னுடல் சாய்ந்தாலும்
பாங்குடன் நன்றியை மறவாத
குணத்தை எனக்கு என்றென்றும்
கருணைக் கடலே தந்திடுவாய்!

★

இழிவைத் தந்து அழிவு தரும்
அகந்தை என்னும் இழிகுணமும்
துளியும் அணுகா திருந்திடவே
திருவே! கோவே! அருனிடுவாய்!

★

ஏழை வடிக்கும் கண்ணீரை
எத்தன் கண்ணீர் என்றெண்ணும்
ஆழ உணர்வை என் ரப்பே
எனக்குத் தந்து உதவிடுவாய்!

சாவே வரினும் யாஅல்லாஹ்!
பணத்துக் கடிமை யாகாமல்
பாசந் தனையே உயிராகப்
பாது காக்கும் திடம் தருவாய்!

★

சீமான் கோமான் ஆனாலும்
சிறியேன்! பழமை மறவாமல்
நானே நான் தான் என்றுணரும்
நிறையை இறையே ஈந்திடுவாய்!

★

ஈற்றில் இறையே கேட்பது நான்
ஒன்றே ஒன்று தானறி வாய்!
போற்றும் பாசம் காலமெல்லாம்
பொலியக் கருணை புரிந்திடுவாய்!

★

எந்தன் இந்தப் பிரார்த்தனையில்
ஏதும் பொய்மை கலந்திருந்தால்
உந்தன் கருணைக் கடைச்சத்தை
இறையே எனக்கு மறுத்திடுவாய்!

தாய் மொழி

எத்தனாயிர் அன்னையவள் பொழிகின்ற
 ஈடில்லா அன்பைப்போல் நிதமினிக்கும்
 பைந்தமிழை என்னருமைத் தாய்மொழியாய்!
 பேரிறையே! நீ யெனக்கு ஈந்திட்டாய்!
 சிந்தை நான் குளிக்கின்றேன்! என்றென்றும்
 சிறப்பான இப்பேறை எனக்களித்த
 உத்தனருள் தான் நான் மறவேன்! என்னிறையே!
 உனைப் புகழ்ந்தே என்கவிதை தொடங்குகின்றேன்!

ஒரு வார்த்தை !

எவரும் எதையும் சொல்லட்டும்
எனை எப்படியும் எடைபோடட்டும்
சுவருக் குள்ளே நானென்றும்
சுரணை யற்று இருக்காமல்
நவ நவ மான கருத்துகளை
நல்ல தென்று நினைப்பவற்றை
தவறே வரினினும் அஞ்சாது
துணிந்து கூறத் தயங்கேனே!

நாளும் பொழுதும் கேட்கின்றோம்!
‘நரக லோக’ ஓலங்கள்!
பாமும் பணத்திமிர் - அவலங்கள்!
பண்பில் இழிந்தோர் ‘கோலங்கள்’
வாமும் வழியை மறந்தோரின்
விரும்பா அலங் கோலங்கள்!
சூழும் ஏழ்மையின் கொடுமையினால்
சிதறும் சோக கீதங்கள்!

மனிதத் தன்மை இல்லாத
மக்கள் கூட்டம் வாழ்கின்ற
தனித்துவம் பேணாச் சமூகத்தின்
தொற்று நோய்கள் தோஷங்கள்!
தணிக்கைக் குள்ளே சுழியோடும்
து (து) வேஷம்! நாசங்கள்
புனிதம் எதிலும் குன்றியதால்
புரை யோடும் துர் நாற்றங்கள்

இந்த நிலைகளை நன்குணர்ந்த
 எத்தனையோ கருணை நெஞ்சத்தோர்
 முந்திக் கொண்டே அரும் பணிகள்
 மேலாய் ஆற்றத் துடிக்கின்றார்!
 சிந்தனை யுடனே சமூகத்தின்
 சிறப்பைப் பேண முயல்கின்றார்!
 எனினும் கேடு விளைப்பதையே
 இதய நிறைவாய்ப் பலர் கொண்டார்!

தேனாய் பற்பல போதனைகள்
 தொடரும் மார்க்க விளக்கங்கள்
 ஏனே அவர்கள் செவிகளிலே
 ஏறு திருப்தி னுல்தானே
 வீணாய் வாழ்வின் பெறுமதியை
 விளங்கிக் கொள்ளா தமிழ்கின்றார்!
 ,தானாய்ச் சமூகம் திருந்தாது
 தன்னைத் தானே திருத்தாமல்”!

ஆதி தொட்டு அறிஞர்களும்
 அறத்தை வளர்க்கும் மேதைகளும்
 போதித் தவைகள் இவைதாமே!
 புதிதாய் எதையும் புகுத்தவில்லை
 சோதி இறையின் அருளொன்றே
 சிறக்கும் வழியை இனியேனும்
 நாதி கெட்ட மனிதர்க்கு
 நலகப் பிரார்த்தனை புரிந்திடுவோம்!

ஒளி

பனியின் மூட்டம் ஓயவில்லை
பயங்கர இருளும் தேயவில்லை
இனிமை மயக்கில் சிக்குண்டு
இடரும் உலகின் தோஷங்கள்
இன்னும் ஓய்ந்து ஒழியவில்லை!
என்னும் இங்கே என் நெஞ்சம்
தனிமை இன்றி வேகுதடா
தகிக்கும் துயரில் சாகுதடா!

உலகின் ஆசா பாசங்கள்
உணர்வில் விசமம் புரியுதடா
கலகம் விளைக்கும் உள்ளத்தில்
கரந்து உறையும் வன்மத்தை
நலமாய் அறிந்து நறுக்கிடவே
நாதி இன்றித் தவிக்குதடா!
புலரும் பொழுதின் மோகனத்திற்
புதுவழி ஒன்று தெரியுதடா!

வினையாம் இருளின் கொடுமையினை
'விடிவு' வந்து விரட்டுதடா!
அலறும் கோட்டான் ஆந்தைகளும்
அடங்கி ஒடுங்கி விட்டதடா!
மலரில் மணமும் சங்கமித்து
மலரும் மாண்பு பெற்றதடா!
உலரும் உணர்விற்பு புதுப்பொலிவு
உயிர்க்கும் வழியும் பிறந்ததடா!

ஆய்ந்து நோக்கில் அகமொளிரும்
 அருணன் நல்லிறை பக்தியடா!
 பாய்ந்து குமுறும் உணர்வுகளைப்
 பசுமை யாக்குதல் வெறியுமடா!
 தூய்மை ஒளியே தீம்புகளைத்
 துவம்சம் செய்யும் துறட்டியடா!
 ஓய்ந்து உள்ளம் இப்பொழுது
 ஒளியில் இணைந்து கனிக்குதடா!

முயற்சி

ஒழுக்கும் வீட்டில் கூரையினை
உரிய முறையில் சமன் செய்து
பழுதுகள் அகற்றி ஒட்டையினைப்
பக்குவ மாக அடைக்காமல்
தொழுதும் அழுதும் நாளெல்லாம்
தொடர்ந்து பிரார்த்தனை புரிந்தாலும்
ஒழுக்குத் தானாய் நின்றிடுமோ?
இறைவனை கடிதல் முறையாமோ?

தானாய் இறைவன் அனைத்தையுமே
தந்தே எம்மைக் காத்திடுவான்
தேனாய் வாழ்வும் இனித்திடுமே
தென்றல் தானும் தவழ்ந்திடுமே!
வீணாய் இப்படி எண்ணியெண்ணி
வியத்தகு வாழ்வின் பெறுமதியை
கானல் நீராய் ஆக்கிநிதம்
காலம் தள்ளுவர் சோம்பேறிகள்!

அன்னை யவளும் அமுதத்தை
அமுத பிள்ளை பசியறிந்து
அன்பு கொண்டு ஊட்டிடுவாள்
அதுவே நியதி உணர்வோமே!
எண்ணமும் செயலும் ஒன்றாகி
இனிதே முயற்சி செய்துட்டால்
வண்ணச் சோலை யாயெங்கள்
வாழ்வும் அமைந்து ஒளிர்ந்திடுமே!

அந்தோ பரிதாபம்!

காய்ந்த சருகின் சருதியிலே
கானம் இசைக்க முயல்வோரும்
பாய்ந்து குமுறும் அலைகளிலே
பசுமை காண விளைவோரும்
தேய்ந்த பிறையின் ஒளியினிலே
தெம்பினைப் பெறவே துடிப்போரும்
தாய்மை நிறைந்த பேரன்பில்
துடிக்கும் பொலிவை அறியாரே!

★

பாசம் என்ற பாலமுதம்
பண்பை வளர்க்கும் ஆரமுதம்
நேசம் என்ற நல்லமுதம்
நெஞ்சை நிறைக்கும் சீரமுதம்
வாசம் வாழ்வில் ஈந்தென்றும்
வசந்தம் காட்டும் பேரமுதம்
தூசியே பணமும் ஏனையவும்
தூய அன்பின் முன்னிலையில்!

★

“காசே நீதான் எஸ்வாமே!”
என்ற மமதையில் உழல்வோர்கள்
சாவே வரினும் அருளன்பின்
சிறப்பை நெஞ்சில் கொள்ளாரே!
ஆசை முற்றாய்ப் பணத்தினிலே
ஆழக் கொண்ட தோஷத்தால்
நேசம் பேணிக் காத்திடவே
நினைப்புக் கொள்ளவும் தயங்கிடுவர்!

பழியும் பத்தும் வந்தாலும்

பாசம் பூண்டோ டழிந்தாலும்
கிழடு கட்டை யானாலும்

கீர்த்தி யெல்லாம் இழந்தாலும்

இழிவாய் மற்றோர் நினைத்தாலும்

இம்மியும் குறையார் பணத்தாசை!

ஒளியாம் அன்பின் மகிமையினை

உணரார்! அந்தோ பரிதாபம்!

★

வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை

★

"வதனாப ருக் வசை"
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை
வதனாப ருக் வசை

புதுமை

நேற்றும் இன்றும் இல்லாமல்
நானே ஒன்று பிறந்தீடுமோ?
கூற்று இதனைப் புரியாமல்
கூத் தாடும் கோமாளிகளே!
மாற்று வழியில் சென்றே நீர்
மகிமை என்ன சாதித்தீர்?
ஆற்றும் செயல்கள் அனைத்துக்கும்
அடிப்படைக் கருவும் உண்டாமே!

பழமை என்ன? பழஞ்சோறே!
பகர்ந்தே யிப்படி வாய்விச்சால்
எழுச்சி பெற்றுப் புதுமையென
ஏதோ செய்வதில் புதுமையில்லை
செழுமை நிறைந்த கருத்துக்கள்
சிறந்த ஆக்கம் பெறுவதற்கு
முதுமை முயற்சி விட்டே நீர்
முடங்கும் வழியில் அலைவானேன்!

உடையீற் புதுமை காண்பதற்கு
உடுத்தும் ஆடை களைவதுவோ?
நடையில் நளினம் சேர்தற்கு
நலமாய் கால்கள் அறுப்பதுவோ?
விடையாம் விளக்கம் பெற முன்னர்
விசித்திரத் தத்துவம் விட்டேநீர்
நடைமுறை யறிந்து அதிலின்னும்
நல்லவை சேர்த்தல் புதுமையாம்

புதுமை புரட்சி என்றே நீர்
 பொழுதும் கிளர்ந்து முழங்குவதால்
 புதுமை என்ன விளைத்தீரோ?
 போலி இரைச்சலில் உயர்வில்லை
 புதுமை செய்யத் துடிக்கும்நீர்
 புடம் போட்டுள்ளம் புதுப்பிப்பீர்
 புதுமை தானாய் மலர்ந்தடுமே!
 புத்தொளி உலகிற் பட்டர்ந்தடுமே!

இந்தித்தொகை என்ன மனநிலை
 மறுக்கத்தக்க நகரங்களை மறுக்கத்
 தவிர்ப்பதில் மிகவும் உயர்ந்தது

★

இருபதாம் நூற்றாண்டில்
 மாகாணங்கள் நடைபெற்று
 மையவழிப் பற்றிப் பித்தா
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி

★

இருபதாம் நூற்றாண்டில்
 மாகாணங்கள் நடைபெற்று
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி
 மையவழிப் பித்தா மையவழி

புனிதமன்றோ!

சோதனைமேல் சோதனைகள்
சேர்ந்தொன்றாய் வந்தாலும்
வெதனையால் நெஞ்சந்தான்
வெந்துருகிச் சிதைந்தாலும்
சோதியிறை உந்துணையால்
சிந்தைதான் தளரேனே!
மேதினியில் உன்னருளை
மிகைத்துத்தான் ஏதுமுண்டோ?

துன்பங்கள் துயரங்கள்
தொடராக வந்தாலும்
நன்மைக்கே அவையெல்லாம்
நலமுண்டாம் அவற்றிலுமே
எனுமுறுதி பூண்டிட்டால்
எல்லாமே இன்பமயம்!
உன்செயலில் உறைந்துள்ள
இரகசியங்கள் ஏரர்ளம்!

என்றாலும் பேரிறையே
இன்னல்கள் கண்டுருகிக்
கண்ணீரை வடிக்காதோர்
கல்நெஞ்சக் காரர்கள்
என்பதுவே என்வாதம்!
ஏனென்றால், கண்ணீர்தான்
அன்புள்ளம் சொரிகின்ற
ஏற்றமிகு பன்னீராம்!

விழி நீரை உகுப்பதினால்

விளைகின்ற தேறுதலில்

ஒளிக்கின்ற ஆறுதலும்

உண்மையிலே இன்பம்தாம்

துளிக்கின்ற அனுதாபம்

துளியேனும் கண்ணீராய்ப்

பொழிந்திட்டால் அதிவிழையும்

பாசமுமே புனிதமன்றோ!

★

நன்மையுடைய நன்மைக்கு
மேலாகவும் உதவியுடைய
பாசத்தினாலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய

★

பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய
பரிசுறுதலும் உதவியுடைய

இரகசியம் இதுவோ?

எந்தன் இறையே பேரிறையே
ஏசன் நீயே நிறையருளே!
விந்தை மிகுந்த இவ்வுலகின்
விசித்திரப் போக்கை யானறியேன்!
உந்தும் ஓர்வித உணர்ச்சியினால்
உன்னில் கொண்டேன் நான்தஞ்சம்!
சிந்தை யெழுந்த ஐயத்தைச்
சீராய்க் களையும் வழியறியேன்

ஆமாம்! இறையே உன் படைப்பில்
ஆயிர மாயிரம் இரகசியங்கள்
ஆழ்ந்த பொருளைக் கொண்டழகாய்
இழைவதை உணர்தல் கடினம்தான்
ஆயினும் 'மனிதன்' எனும் பெயரில்
ஆக்கிய மகோன்னதக் கலவையிலே
ஏனோ பற்பல 'கழிசல்களை'
ஊற்றிக் குழப்பி வைத்திட்டாய்!

உன்னுயர் படைப்பாம் மானிடருள்
ஒருசிலர் நித்தமும் இதனாலோ?
அன்பும் அருளும் அற்றோராய்
அழுக்காறு வஞ்சம் கொண்டோராய்
நன்றி மறந்து இழிசனராய்
நயத்தைக் கருதி நிலைமாறும்
தன்னலத் தாசை படைத்தோராய்
தரணியில் தாழ்ந்து கிடக்கின்றார்!

(நன்றி: தினகரன்)

தனிமை வாழ்வு!

நேசம் பூண்டு காலமெல்லாம்
நெஞ்சம் மகிழத் துடிக்கின்றேன்!
வேஷம் நிறைந்த வாழ்வினையே
விழித்துப் பார்த்து வேகின்றேன்
வேஷம் என்பதுதான் வாழ்வோ?
விளக்கம் இன்றித் தவிக்கின்றேன்!
பாசம் என்ற பதத்திற்கே
பொருளைக் காணு தேங்குகின்றேன்!

★

“எந்தத் தியாகமும் உனக்காக
இனிதே செய்யத் தயங்கேன்தான்”
என்ற தூய உணவுர்ட்டேனே
அணைத்து உதவி செய்தோனும்
சொந்த நலத்தில் ஈடேற்றம்
சொகுசாய்க் கண்ட பினரநத்தோ!
உந்தும் கபட எண்ணத்தால்
உதைக்கப் படுவதை ஏதெஸ்பேன்!

★

பந்த பாசம் என்பதெல்லாம்
பகடைக் காயின் நிலைதானோ?
சொந்தம் பந்தம் அனைத்துமேயிங்கு
பாமும் சுயநலக் கலவையோ!
விந்தை மிக்க இவ்வுலகின்
விசித்திரப் போக்கை உணர்கின்றேன்
இந்த நிலையைத் தெளிந்த பின்னும்
இணைந்து வாழ்வதில் சுவையுண்டோ?

மனிதனை நன்கு புரிந்துவிட்டேன்
 மனதுள் வஞ்சம் கொண்டென்றும்
 இனியவன் போன்று நடிங்கின்றான்!
 ஏற்றம் கண்டதும் மறக்கின்றான்!
 தனிமை வாழ்வும் இதனாலே
 தகுமா மென்பது என்னோக்கு
 இனிமை தனிமையில் இருப்பதனை
 இத்தனைக் காலமும் அறிந்திலனே!

(மனிதனை நன்கு புரிந்தவன் தனிமையை நாடுவான்''
 என்று நான்காம் கலீபா அலி (ரலி) அவர்கள் கூறியதை
 அடிப்படையாக வைத்துப் புனையப்பட்டதே இக்கதை)

(நன்றி: தினகரன்)

விமோசனம்!

துலங்கும் ஈமான் கொண்டோரின்
தூய நெஞ்சப் பொய்கையிலே
கலங்கரை விளக்காய்க் குர் ஆனும்
காக்கும் கரமாய் நபிமொழியும்
இலங்குவ தால்தான் இவ்வுலகில்
எண்ணில் அடங்காக் கொடுமையெலாம்
எல்லைகடந்த போதிலும்மே
இன்னமும் இறையருள் நிலைக்குதடா!

கொஞ்சமாம் கால வாழ்க்கையிலே
'கடவுச்சீட்டு' வந்து விட்டால்
கெஞ்சிக் கெஞ்சி அழுதாலும்
கிடையா விமோசனம் என்பதனை
நெஞ்சில் கொண்டு வாழ்ந்திட்டால்
நேசம் நேர்மை வளர்ந்திட்டால்
அஞ்சுதல் கெஞ்சுதல் அவசியமோ?
அனைவரும் மண்ணில் சரிசமமே!

அதுவரை யன்றோ எம்மிடையே
அர்த்த மில்லாப் பேதங்கள்
விதம் விதமான தராதரங்கள்
வெட்டி வீழ்த்தும் எண்ணங்கள்
நிதமும் பணத்தின் பெருமையிலே
நீச்சல் அடிக்கும் இழிகுணங்கள்
இதனை யுணர்ந்து திருந்திவிட்டால்
இகபர மிரண்டிலும் உயர்வாமே!

(நன்றி: அல் ஹஸனத்)

மா மனிதா நீ மறவாதே !

வான் முகட்டில் நீ சென்று
வசந்த மனை கட்டி டினும்
வீண் விரயம் எனப் தனை
விளங் காத மா மனிதா!
சாண் வயிற்றுக் குண வின்றிச்
சா கின்ற வறி யோர்கள்
ஊண் உண்டி பெறு கின்ற
உயர் வழியை ஆய்ந் தாயா?

விஞ்ஞான மேதை களாய்
வீண் ணாய்ந்து வியக் கின்றீர்!
அஞ்ஞானப் பாவிய ராய்
அறி விழந்த மா னிடனே!
பஞ்சப் பிணி வாட்டு வதால்
பா மரர்கள் அவதி யுறும்
சஞ்சலத்தைப் பேர்க்க வழி
சற்றே னும் ஆய்ந் தாயா?

சிறப் பெல்லாம் தந் தெம்மைச்
சீராக் கும் செழிப் பாக்கும்
அறி வென்ன? அருஞ் செல்வம்
அமைந் திருந்தும் மாண் பில்லை
வறியோர் கள் துயர் தீர்க்கும்
வள மெல்லாம் தந்து நிதம்
நிறை வாழ்வு பெறுகின்ற
நிலை யரும்பும் காலம் வரை!

தானங் கள் தரு மங்கள்
 தா ராளம் செய் கின்றாய்!
 கா னகத்தில் மெம்மழை போல்
 கண்ட பலன் ஒன்று மில்லை
 கான லென அரு வாழ்வைக்
 கன வாகக் காண் கின்றார்
 ஏழை யர்கள்! ஏ மனிதா!
 இதை யுணர மாட்டா யோ?

மானிடத் தைப் பாடு கின்றாய்!
 மயிர் பிடுங்கும் வேலையிது!
 தானி யத்தை ஏழையர்கள்
 தக்க வழி பெறு கின்ற
 மானியத் தைப் பாடிடு வாய்!
 மதிப் புண்டா உன் பாடலுக்கே!
 போதனை கள் தத்துவங் கள்
 போக்கி டுமே பசிப் பிணியை!

ஆத னங்கள் செல் வங்கள்
 அள் வின்றிச் சேர்க் கின்றாய்
 வே தனங்கள் ஏது மின்றி
 வறி யோரும் வாழ் கின்றார்!
 சா தனைகள் புரிந் தோனே!
 சா கின்ற வேளை மிலும்
 சோதனையோ? உன் வாழ்வ ம்!
 சோர்வு மிகப் படுகின்றாய்!

கா ரணந் தான் புரியாதோ?

கேடு கெட்ட மா மனிதா!

தோ ரணங்கள் போட்டாலும்

தங்கத் தால் சமாதி களை

சீருற வே சமைத் தாலும்

செத்த பின்னர் நீ யென்ன!

பரம ஏழை தா னென்ன!

போகு மிடம் மண் ணறையே!

ஆதலினால் மா மனிதா

ஆண வத்தை விட்டி டுவாய்!

பேத வித்து நிதம் வாழும்

ஏழை யரை மட்டு மில்லை

ா வரையும் நீ சமமாய்

மதித் திடத் தான் தவறாதே!

சாதவி லேறும் அனை வருமே!

சம மாமே! இதை மற்றவாதே!

சக்தி எல்லாம் ஒன்றான
 சர்வ வல் லோன் அவன்கூறும்
 முக்தி வழியை அறியாது
 முதலோன் அருளைப் புரியாது
 பக்தி வேசம் துணையாகிப்
 பாரை ஏய்க்கும் மா மனிதா
 தக்க நிலையிற் சிந்திப்பாய்
 தரணியில் நீயோ மா மனிதா!

(நான்காவது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ்
 ஆராய்ச்சி மாநாடு வெளியிட்ட இலங்கை முஸ்லிம்
 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பான “பிறைத்
 தேனில் வெளியான கவிதை இது)

அந்தஸ்து (ஒரு சீமானின் விருந்து)

எங்கள் வீட்டில் கந்தாரி
ஏழ்மையில் பெருமை கண்டவுயர்
தங்கத் திருநி பெயராலே
தானம் வழங்கும் வைபவமாம்!
சங்கைக் குரிய இவ்விருந்தில்
சிற்சில உறவினர் நண்பர்களும்
சிறப்புடன் கலந்து கொண்டனரே!

ஊரில் 'பெரிய புள்ளிகளும்'
உயர்ந் டு என்றன் 'அந்தஸ்த்தைப்'
போற்றிப் புகழும் நண்பர்களும்
புதிதாய்ப் பணத்தில் புரள்கின்ற
தாரத் துறவினர் பல பேரும்
என்றன் கரத்துப் பணத்தினரும்
பூரிப்புடனே விருந்துண்டு
பெரிதாய் என்னைப் புகழ்ந்தனரே!

எனினும் ஓர் சில 'முஸாபர்கள்'
எங்கோ இருந்து வந்தனரே!
இனிமை பொங்கும் என் வருந்தை
ஏளனம் செய்ய நினைத்தனரோ?
எனினும் எஞ்சிய நெய்ச் சோற்றை
ஈந்தேன் சென்றன்! 'சனியன்கள்!'
புனித விருந்தில் ஏனிவர்கள்
புகுந்து களங்கம் சேர்த்தார்கள்!

அழையா வீட்டில் விருந்துண்ணும்

இத்தகைய பிச்சைக் காரர்கள்

பிழைக்கும் வழிதான் இதுவாமோ?

பழக்க வழக்கம் தெரியாதோர்!

ஒளிரும் என்றன் 'அந்தஸ்தும்'

என்ன ஆகும்? இச்செயலால்!

வளமார் செல்வச் சீமான்கள்

விருந்தில் ஏழையர்க் கெதுவேலை?

★

★

திரை கிழியட்டும்!

பூக்காடாய் எம் சமூகம்

பொ ரிவுற்றுத் திகழ்ந்திடவே
ஆக்கங்கள் புரிந்திடுவாய்

அன்பார்ந்த என்மகனே!
சீக்கிரமே புறப்படுவாய்!

சிந்தையிலே திடங்கொள்வாய்!
ஆனாலும் ஒன்றுரைப் பேன்
அமைதியுடன் கேட்டிடுவாய்

சாக்கடையின் ஓலங்கள்

சக்தி நிறை கோலங்கள்!
வேக்காடு கொண்டலையும்

வெறிநாயின் தொல்லைகளை
நீக்குபவர் இல்லையதால்

நிறைந்துள்ள குள்ளநரி
நோக்கங்கள் பெருகி, இவன்
நிலை தளர்ந்தார் எம்மவர்கள்

ஆத்மீகப் போர்வைக்குள்

அதர் மங்கள் இழைத்தென்றும்
சாத்வீகப் போராட்டம்

செய்கின்றோம் எனநடிக்கும்
குத்திரச் சிகாமணி+ள்!

‘சில்லறைகள்’! சுயநலத்தின்
கேந்திரமாய் தமையமைத்துக்
குழிபறிக்கக் கிளப்பிவிட்டார்!

நேற்றுவரை உறவோடு

நிகரில்லாப் பரிவோடு

போற்றுமுயர் தோழமையில்

புதுமைவளம் செய்தொன்றாய்

வீற்றிருந்த ஜீவன்களை

விடடொதுக்கிச் சப்பில்லாச்

சேற்றுக்குள் சுகம்தேடும்

சந்தர்ப்பவாதிகள்! சர்ப்பங்கள்!

இத்தகைய சர்ப்பங்கள்

ஒன்றல்ல எம்மிடையே

எத்தனையோ விதம் விதமாய்

இனங்காண வியலாத

உத்தமர்கள் எனுமுயர்ந்த

உடைக்குள்ளே ஒளித்திருக்கும்

மெத்தனத்தில் குறையாத

மேதாவிக் கூட்டமப்பா!

இத்தகையோர் பாதகத்தை

இடித்துரைக்கத் தயங்காதே

குத்துகின்ற வாளுருவில்

குத்துஅவன் முகத்திரையை

சத்தியத்தின் வைரமனச்

சரித்திரத்தை உருவாக்கச்

சித்தங் கொள்! சிறுமைகண்டு

கிணந்து எழு! சளைக்காதே!

நாய்க(ளே)ள் கவனம்

குறுக்கு வழிகள் பலவற்றால்
குவிந்த பணத்தின் நாயகனும்
பெருமனை யதனை நோக்கி யொரு
பிச்சைக் காரன் செல்கின்றான்
பொருளும் ஏழையர் பாதங்கள்
'புனித' மாளிகை முன்றலிலே
ஒரு முறை யேனும் பட்டுவிட்டால்
ஒவ்வா தென்று நினைத்தானே !

ஆதலிற் றானே எஜமானன்
அறிவிப் பொன்றை விட்டிருந்தான்
"நாய்கள் கவனம்" எனும் சொற்கள்
நெருப்பைக் கொட்டின அவன்நெஞ்சில்
பேய்கள் ஆமாம் ! பணப் பேய்கள்
உறையும் இவ்வித மாளிகையில்
நாய்கள் தாமோ அரசோச்சும் !
என்ற நினைப்பில் அவன் லயித்தான் !

மறுகணம் சனிந்தவன் தன் கரத்தில்
மண்ணுங் கட்டி ஒன்றெடுத்தான்
குறித்த சொற்களில் எதையெதையோ
கிறுக்கி விட்டான் கிண்டலதாய் !
அருமை மிக்க அறிவிப்பாய்
அமைந்து சிரித்தன அச்சொற்கள்
கருத்து நிறைந்த அச்சொற்கள்
"நாய்களே ! கவனம் !" என்பதுவாம்

பிணத்துக்கு யதிப்பே ஏது ?

அகங்காரம் கொண்டலையும் எத்தனையோ
அகம்பாவப் பேர்வழிகள் எம்மிலுண்டாம் !
“நிகரில்லை எங்களுடன் எவருமிங்கு
நிச்சயமாய் நாமெல்லாம் உயர்ந்தவர்கள்”
செகத்தினிலே இப்படியாய்ச் செருக்குக் கொண்டு
‘சுகம்கண்டு’ வாழ்கின்ற தலைக்கனத்தோர்
செத்த பின்னர் சவுக்குழிக் குள்ளுமிந்தச்
சிந்தாந்தம் நிலைத்திடுமோ ? சொல்லுனீரே !

“நிலையில்லை இவ்வுலக வாழ்வன்றே !”
நிதர்சனமாய் இவ்வுண்மை அறிந்திருந்தும்
நிலையில்லா வாழ்வருமை அழிக்கின்ற
வெறுப்புமீழும் மமதையிலே உழல்வோரதிகம் !
கலைகல்வி கற்றிருந்தும் கர்வத்தாலே
கனிமை தரும் பணிவன்பைப் பலருமின்று
கொலைசெய்யும் இழிபண்பில் மூழ்கியதால்
கொடுமைபல வையத்தில் மிகைத்தனவே !

“கடுகளவு கர்வத்தைக் கொண்டோனும்
கேளீரே ! சுவர்க்கத்தில் புகமாட்டான்”
எடுப்புடனே நடப்போர்கள் உள்ளத்தில்
எம்பெருமான் உரைத்த இப்பொன்மொழியே
கடராக ஒளிர்ந்திட்டால் நிச்சயமாய்ச்
சுபீட்சத்தைக் கண்டிடுவர் இல்லையெனில்
இடுகாடு சென்றாலும் உணர்ந்திடுவீர்
ஏனைத்தின் முத்திரையே அவர்க்குரித்தாம் !

பணச் செருக்கில் நானெல்லாம் உழக்கின்றேர்,
 "பணமொன்றே ஆணைத்துக்கும் உயிர்நாடி
 கனவாகும் பாசமெல்லாம்... ?" என நினைத்தே
 கானல் நீராய் ஆக்கினரே தம்வாழ்வை !
 பணத்திமிரால் நானென்ற பெருவெண்ணம்
 பூண்டென்றும் 'பெருமை'யிலே புழுங்குகின்றார்
 பிணமான பின்னரந்தோ! பெருமையெல்லாம்
 போச்சப்பா ! பிணத்துக்கு மதிப்பே ஏது?

பஞ்சமா பாதகங்கள் புரிந்தோர்க்கும்
 பரமனருள் சிலவேளை கிட்டிடலாம்
 வஞ்சமுடன் நெஞ்சத்தில் அகங்காரம்
 வைத்தென்றும் வையத்தில் வாழ்வோர்க்கு
 எஞ்ஞான்றும் மன்னிப்பே சிடையாது !
 என்பதுவே பணிவான என் கருத்தாம் !
 கிஞ்சிற்றும் இக்கருத்தில் பிழையில்லை
 குறையுண்டேல் என்னையுமே மன்னிப்பீரே !

சில்லறைகள்

எடுப்பு:

“அம்மா! தாயே! ஏழைக்கு பிச்சையேதும் தாருங்கள்”
அவலக் குரலின் அன்பழைப்பைக் கேட்டதுமே என்மனையாள்,
சும்மா வோர் பத்து சதம் சீக்கிரமெடுத்து நீட்டினளே!
சொல்லரிய தாய்மையுடன் அருந்தரும் பண்பதுவும்
விம்மிதமாய் என்மனையாள் நெஞ்சத்தில் சுரந்ததுவோ?
வேடிக்கை யில்லையிதில் எப்படியோ என்னவனும்
விம்முகின்ற ஏழையர்க்கு விமோசனமும் வேண்டுமெனும்
விருப்புடனே பத்துச்சதம் தானேனும் ஈந்தனளே!

தொடுப்பு:

இந்தக் கண் துடைக்கின்ற ‘காணிக்கை’ யதனாலே
ஏழையரின் வாழ்விலே ஏற்றமும் மலர்ந்திடும்!
நித்தனைப் பொருள்களோ? ஏழையரும் கூறிடுவீர்!
நித்தமுமே அவர்களும் எச்சிலைத்தான் கவிப்பதுவோ?
சந்தனமும் குங்குமமும் அவர்களின் வாழ்க்கையிலே
சேர்ந்திடவும் வேண்டாமே! ஆனாலும், வறியவர்கா
அந்தரத்தில் என்றென்றும் மூழ்கித்தான் வாழ்வதுவோ?
இயம்பிடுவீர்! இல்லையேல், இயன்றதைச் செய்திடுவீர்!

தயக்கம்:

நேரமுமே இல்லையே சிந்தனைதான் செய்திடவும்
நிறையவே வேலைகள் பற்பல சோலிகள்!
ஊரிலே என்னையும் பாராட்டும் விழாவொன்று
உருப்படியாய் நடத்திடவே ஆள்சேர்க்க வேண்டுமின்று!
காரிலுமே பல கோளாறு புதியதோர் கார்வாங்க
காகம் கட்ட வேண்டுமே! மூத்தவனின் கலியாணம்
மூன்று இலட்சம் செலவாகும்! யாஅல்லாஹ்! என்செய்வேன்!
மூதேவி! இந்நேரம்! சில்லறைக்காய் கைநீட்டுவதா?

விளக்கம்:

நாங்களோ சில்லறைகள்! செல்லாத காசுகள்தான்!
நம்பிக்கை இழந்தவர்கள் நாணயமும் இல்லாதோர்
நீங்களோ கனவான்கள் செல்வச் சீமான்கள்
நித்திரையிலும் ஐயையோ நரகவேதனை அனுபவிப்போர்!
நாங்களோ 'நரக வாழ்வு' தித்தமுமே வாழ்ந்தாலும்
நிம்மதியாய்த் துயில்கொள்ளும் ஏழை ஜீவன்களே
எங்கேயிந்தச் சில்லறைகள் பெறுகின்ற மனநிறைவு
உங்களின் கல்லறைகள் தனிலேனும் கிட்டிடுமோ?

நேரமில்லை

‘நேரமில்லை! நேரமில்லை’
நாளெல்லாம் இப்படியே
கூறுகின்றாய் எந்தோழா!
கூற்றிதனை ஏதென்பேன்!
நேரத்தின் பெருமையினை
நீயறிய வில்லையோ!
நேரமிருந்தும் தோழனே!
நீ செய்த வேலையென்ன?

பேராசை மேலீட்டால்
பெரும் பணமே திரண்டாலும்
சீரான வாழ்வுண்டோ?
சிறிதேனும் ஓய்வுண்டோ?
ஓர் கணமும் துளியேனும்
அமைதியைக் கண்டாயோ?
சேர் பணமே உன்னோக்கு
சத்தியமாயக் கூறுகிறேன்!

நிம்மதியாய் உண்பதற்கும்
நிம்மதியாய் உறங்கிடவும்
நிம்மதியாய் கதைத்திடவும்
நிம்மதியாய் உலவிடவும்
நிம்மதியாய் உழைத்திடவும்
நிம்மதியாய் செயல்படவும்
இம்மியேனும் உனக்கெங்கே
உண்டாமோ நேரமுமே!

இன்னும் உண்டே ஏராளம்
உரைக்கின்றேன் கேள்தோழா
உன்னிய இல்லாளை
உளமகிழச் செய்திடவும்
உன்னருமைக் குழந்தையும்
உதிர்க்கின்ற புன்னகைய
இன்பமுடன் இரசித்திடவும்
உனக்கெங்கே நேரமப்பா?

விண்ணதிலே பறப்பவன்போல்
விரைகின்றாய் அலைகின்றாய்
கண்டபலன் பெரிதென்பாய்
கரை புரளும் பணமென்பாய்
என்றாலும்! உண்மையிலே!
என் தோழர்! நீ இழந்த
பொன்னரிய பாசத்தின்
சுகந்தங்கள் ஏராளம்!

ஏழ்மையிலே உழல்வோனும்
ஆறுதலாய்க் கூழருந்தி
நீளின்பம் காண்கின்றான்!
நிம்மதியும் பெறுகின்றான்!
நாளெல்லாம் உழைப்பன்றி
நொடிப்பொழுதும் ஓய்வில்லை!
சாவினிலும் உனக்கெங்கே!
சாந்திபெறும் வழியுண்டோ?

செயற்கை தரும் சித்தாந்தச்
 சோடனைகள்! கோலங்கள்!
 நயந்தென்றும் சோபிக்க
 நீ முயன்றும் பயனில்லை!
 இயற்கை தரும் படிப்பினைகள்
 ஏராளம் உண்டிங்கே!
 பயனுள்ள நேரத்தின்
 பெறுமதியை

அவையுணர்த்தும்!

எழிலாகக் காலையிலே
 உதிக்கின்ற கதிரவனும்
 ஒளிகால நேரமில்லை
 என்றிருந்தால் நாமந்தோ
 பெர்முதெல்லாம் இவ்வுலகில்
 பேரிருளில் மூழ்கிநிதம்
 கழிக்கின்ற ஓர் நிலையைக்
 கண்டிருப்போம்! ஐயமில்லை!

ஆதலினால் எந்தோழா!
 அருமைநிறை நேரத்தைச்
 சாதகமாய்ப் பயன்படுத்திச்
 சிறப்புறுவாய் எந்நாளும்
 மேதினியின் வாழ்வுக்கும்
 மறுவுலக வாழ்வுக்கும்
 ஏதமிலாப் பணிகளையே
 ஆறுதலாய்ச் செய்திடுவாய்!

சிந்தனை செய்வீர்

சிந்தனை செய்வீர் மந்தர்களே
சிலகா லந்தான் இவ் வர்ழ்க்கை
நிந்தனைக் கோலம் இனிதற்கோ?
நிம்மதி காணும் வழி இருந்தும்
வெந்தழல் தழுவும் விட்டில்களாய்
வீழ்ந்திடு தருவின் வேர்களுமாய்
வேதனை கொண்டேன் வாடுகிறீர்
விழிகளை யிறுக்கி மூடுகிறீர்

வெஞ்சமர் புரியும் வீரர்களும்
வீரியம் பேசும் தீரர்களும்
நெஞ்சமர் கொண்ட மாரர்களும்
நிச்சயம் என்றோ ஒரு நாளில்
தஞ்சமெனப் பணிந்து இரந்திடினும்
தர உயிர் மறுக்கும் காலனிடம்
தஞ்சம் அடைதல் மெய்யாகும்
தராணி வாழ்வே பொய்யாகும்

இப்பெரும் இரகசியம் அறிந்தும் ஏன்
இன்னமும் வேற்றுமை விடவில்லை
பொற்புறும் வாழ்வின் இலட்சியத்தை
போற்றிக் காப்பதில் அலட்சியத்தை
முற்றும் காட்டி வாழ்கின்றீர்
முழந்தா ளிட்டுத் தாழ்கின்றீர்
தப்பறும் இந்நிலை தீய்ந்தொழியத்
தகுந்த முறையை ஆய்ந்திடுவீர்

நொடியில் எல்லாம் சிறந்தாலும்
 நோக்கா டெல்லாம் பறந்தாலும்
 குடியில் குலத்தில் உயர்ந்தாலும்
 கும்குமச் சாற்றில் குனித்தாலும்
 அடியைத் துருவி ஆரர்ந்தால்
 அனைத்தும் ஒன்றும் அடிப்படையில்
 வடிவில் மாற்றம் இருந்தாலும்
 வகையும் விழியும் ஒன்றேதான்

உண்மை இதனை மானிடரே
 ஊன்றி நீவீர் உணர்ந்திட்டால்
 நன்மை விளையும் அனைத்திலுமே
 நாசம் இழைக்கும் மமதையுமே
 விண்ணில் மறையும் மின்னல் போல்
 வீளுடியில் அழியும் தன்னாலே
 இந்நிலை நயிமில் நிலைத்திட்டால்
 இறப்பினும் அதிலே நிம்மதிதான்

நான் நானேதான்

ஏழ்மையிலே பலகாலம் உழன்றிட்டேன்
எண்ணில்லாத் துன்பங்கள் துயரங்கள்
தோல்விகளைக் கண்டமன விரக்தியினால்
தற்கொலையும் செய்திடநான் முயன்றிட்டேன்
ஊழ்வினையைக் கண்டென்னை ஏளனமாய்
உதாசினம் செய்தோர்கள் கணக்கில்லை
குழ்வினையால் சுற்றத்தார் உறவினரும்
குனியமாய் எனை நினைத்து ஒதுக்கினரே

வல்லோனின் நல்லருளால் வெகுவிரைவில்
வளமான செல்வமெனைச் சேர்ந்தபோது
சொல்லிடத்தான் வேண்டுவதோ? என்றிலையை
கசுசேமம் விசாரிப்போர் பலநூறு
செல்லாத காசாயெனை கணித்தோரின்று
குழுவந்து 'ஆரத்தி' எடுக்கின்றார்
பொல்லாத வையமிது மானிடனின்
பெறுமதியை மதிப்பதுவும் பணத்தினாலோ?

அல்லாஹ்வே உன்னருளை நான் மறவேன்
அர்த்தமில்லா அகங்காரம் நானும்கொள்ளேன்
செல்வம்தான் திரண்டாலும் நானோர் ஏழை
சொற்பமே புவிவாழ்வு என்பதறிவேன்
செல்வந்தர் எனும் செருக்கில் திளைப்போருக்குச்
சுகபோகம் இருந்தாலும் அன்னவர்க்கோ
அல்லலுறும் ஏழையரின் நிம்மதியில்லை
ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கும் இல்லையன்றோ!

“பணமென்ன எல்லாமே செய்திருமோ
 பாசத்தை வளர்த்தென்றும் பக்குவமாய்க்
 குணநலனில் குறையாமல் நானும் நின்ற
 குளிர்காய அன்பென்னும் அருநிழலை
 என்னிறையே என்னுளத்தில் வளர்த்திருவாய்
 எந்நிலைதான் அடைந்தாலும் நான் நாளை
 மனநிலையில் நன்றியுடன் வாழுகின்ற
 மனோதிடத்தை நீதருவாய் பேரிறையே”

மறுபடியும் உயிர் தரு
 னாய்வுகளை உய்யுரை
 பந்திப்பை 'நினைப்பை'
 மறுபடியும் மூக்குகருபை
 கொடுப்பை 'காண்பதை'
 மறுபடியும் 'மையுதி'
 மறுபடியும் 'மையுதி'
 மறுபடியும் 'மையுதி'

மறுபடியும் மறுபடியும்
 “மறுபடியும் மறுபடியும்”
 மறுபடியும் மறுபடியும்
 மறுபடியும் மறுபடியும்
 மறுபடியும் மறுபடியும்
 மறுபடியும் மறுபடியும்
 மறுபடியும் மறுபடியும்

நெருப்பாய் எரிக்குமே

ஆயிரம் சுகங்கள்
அனுபவித் தாலுமே
ஓய்விலும் நிம்மதி
இல்லையே காரணம்
ஆய்த்திடில் புரியுமே
இறைவனின் படைப்பாம்
ஏழையை என்றுமே
எண்ணிய துண்டுமோ

ஒரு பிடிச் சோறும்
ஏழைக் கிந்திடாது
'புரியாணி' படைத்துப்
பெருவிருந்து கொடுக்கும்
'தருமவான்' செயலால்
திருமோ? தரித்திரம்
வறுமையின் சின்னங்கள்
வருங்காலச் சரித்திரம்!

பரம ஏழைகளைப்
"பாரந் தூக்கிகளாய்ச்"
சிரமம் உணராச் சில
சீமன்கள் வதைத்தல்
பெரும் பாவம் அறிவீர்
பொருமிடும் ஏழையர்
பெருமூச்சு ஒரு நாள்
பெரும்புயலாய் மாறுமே!

சொந்தமே யாயினும்
 செல்வம் இல்லாததால்
 கந்தல் ஆடையில்
 காட்சி அளித்திடும்
 அந்த ஜீவன்களை
 அலட்சியம் பண்ணுதல்
 நிந்தனை யாகுமே
 நெருப்பாய் எரிக்குமே!

ஏழையர் நெஞ்சினில்
 எரிகின்ற நெருப்பில்
 நாளையே உதித்திடும்
 நன்னாள் நிச்சியம்!
 வாழ்வினை எண்ணியே
 வடித்திடும் கண்ணீர்
 தாழ்வையே ஓட்டும்
 தேறுவீர்! அது பன்னீர்!

அந்தரத்தில்..

பனியென்ன பட்டவெயிலென்ன
படு மழையென்ன அனைத்தையுமே
துணிவுடனே நாம் சகித்தோம்
துயரம்தான் கிடைத்தபலன்

மலையென்ன காடென்ன
மடுவென்ன எல்லாமே
நிலை கொண்ட எம்துயரை
நிதர்சனமாய்க் கண்டவையாம்

சயனஅறை சமையல்அறை
சகலதுக்கும் அந்தவோர்
லயன்அறையே எம் மளிகையாம்
எம் துயரத்தை அதுசொல்லும்

அக்கரைக்குச் சென்றாலும்
அங்கு மென்ன இதேநிலைதான்
இக்கரையில் இருந்தாலும்
எம்நிலையில் மாற்றமில்லை

அந்தகார இருளிலன்றோ
இலக்கழித்து மாய்கின்றோம்
அந்தரத்தில் வாழுமெம்மை
ஆதரிப்போர் யாருமில்லையோ

பாட்டாளி நாங்கள் நிதம்
 படுகின்ற நிலைக்கிரங்கும்
 கூட்டாளி தாமென்றுபலர்
 கூக்குரல் தான் எழுப்புகின்றார்

ஆனாலும் எங்கள் வாழ்வில்
 இன்னும் நல்லொளியில்லை
 கானல் நீராம் அனைத்துமே
 காலபினியும் கனியாதோ?

(நன்றி: தினகரன்)

நாங்கள் தான் உயர்ந்தவர்கள்

முதலாளி ஐயாவே வாருங்கள்
'முதலை' யல்லவா? நீங்கள்
இதமான ஓர் வார்த்தையேனும்
ஏனையா பேச மனமில்லை
உதயத்தைக் கண்டு வாழ்வில்
உள்ளம் பூரித்து நிற்கின்றீர்
இதயம் தான் உங்களுக்கு
உண்டுமோ? யார் அறிவர்!

நாதிபற்ற நாங்கள் அந்தோ
நாயினும் கேடாய் வாழ்கின்றோம்
ஆதிமுதல் நடக்கின்ற நாடகமிது
ஆரிடம் சென்று முறையிடுவோம்
சாதியில் நாம் "தோட்டக்காட்டான்"
சகித்துக் கொள்கின்றோம் இதையும்
சேதி தெரிந்தால் நிச்சியமாய்
சுரணை யற்று வாழமாட்டீர்!

ஆமாம் தோட்டத்தில் 'கா' இட்டதாம்
அறிவீர் தோட்டக் காட்டானே
தோட்டத்தை மட்டுமா கூறுவீர்
துரையே நாங்கள் சோலையாக்கினோம்
பாடுபட்டு உழைத்த எங்களாலன்றோ
'பணக்காரன்' என்ற பெரும் பட்டத்தைச்
சூட்டிப் பெருமை அடிக்கின்றீர்
சுரணை உங்களுக்கும் உண்டுமோ?

எங்களின் வியர்வைத்துளி ஒவ்வொன்றும்
 ஈடில்லா முத்தாகும் தெளிவீர்கள்
 தங்கக் கிண்ணத்தில் நீங்கள்
 தேனமிர்தம் அருந்தி மகிழ்ந்தாலும்
 எங்களின் வியர்வை முத்துக்களே
 இவைகளுக் கெல்லாம் காரணியாம்
 உங்களுக்கும் இவ்வுண்மை புரிந்திடுமோ
 உயர்சாதி யல்லவோ நீங்கள்

ஆனாலும் ஐயா துரையாரே
 'அடிமையினம்' நாமென்று நீங்கள்
 வினாக எண்ணிச் செயலாற்றும்
 "வினையாட்டை இனிமேலும் சகியோம்
 ஏனோ உங்களின் மனச்சாட்சி
 இன்னுமே உறுத்தலையோ நெஞ்சத்தை
 ஒஹோ மறந்தே விட்டேன்
 உங்களுக்கு ஏதையா நெஞ்சம்

எங்களின் அயரா உழைப்பினால்
 ஏற்றம் கண்டு சுகிக்கின்ற
 உங்களைப் பார்க்கிலும் நாங்கள் தான்
 உயர்ந்த யக்கள் என்பதிலே
 சந்தேகம் கிஞ்சித்தும் இல்லை ஐயா
 சற்றே சிந்துந்துப் பாருங்கள்
 உங்களுக்கு ஏதையா சிந்தனை
 உங்களுக்கு ஏதையா கரணை?

(நன்றி: தினகரன்)

தேசத் துரோகிகள்

என்னரும் ஈழத் தாயே நீ
எதற்காய் விழிநீர் சிந்துகின்றாய்!
உன்னரும் தவத்திருப் புதல்வர்கள்
ஓர் சிலரின் இழ்செயல் கண்டோ?
பொன்னரும் உன்றன் பெயருக்கே
பங்கம் இவர்கள் சேர்க்கின்றார்
பண்புறும் நிலையை மற்றதிவர்கள்
பாழும் வழிகளில் செல்கின்றார்!

கொள்ளை இலாபம் அடிப்போர்கள்
கறுப்புச் சந்தைக் காரர்கள்
கள்ள நோட்டுச் சமைப்போர்கள்
கைலஞ்சம் பெற்றுக் கொழுப்போர்கள்
கள்ளக் கடத்தற் குரர்கள்
கருணை யில்லா அதிகாரிகள்
எள்ளள வேனும் கடமையிலே
அக்கறை காட்டாப் பேர் வழிகள்!

ஏனோ இந் நிலை என்றாய்ந்தால்
எளிதில் உண்மை தெளிந்திடுமே
ஆமாம் எம்மில் அனேகரிடம்
ஆழ்ந்த நாட்டுப் பற்றில்லை
தேனும் நாட்டுப் பற்றில்லை
தூய்மை யுடனே அனைவருமே
பேனோ திருந்தால் நாமெல்லாம்
பொல்லாத தேசத் துரோகிகளே!

‘நோ’ - பல் பரிசு

ஏளனம் செய்யான்!
இனிதுறக் கதைப்பான்!
கோளும் சொல்வான்!
குடியும் கெடுப்பான்
நீளும் அன்பில்
நேர்மை யுள்ளோன்
போலும் நடிப்பான்
புத்தி சாலியவன்!

தாளம் கோலம்
தக்கவே உபாயம்
ஆளுக் கேற்ற
அணுகல் முறைகள்
வாமும் தந்திர
வழிகள் இதமாய்
ஆளும் ஆற்றல்
அனைத்தும் அறிவான்!

ஒன்றாய் இருப்பான்
உறவை வளர்ப்பான்
நன்றாய் இணைவான்
நச்சுப் பாம்போ
என்றே எண்ணிட
இடமே யளியான்
வண்ண நடிப்பால்
வாழத் தெரிந்தவன்!

பேச்சில் இனிமை
பணிவே உடைமை
வீச்சில் தத்துவம்!
வியத்தகு உத்தமம்!
மூச்சினை விடினும்
முகர்ந்தே பார்ப்பான்!
சேச்சே! கருமியிலே
சேர்லாபம் ஆய்வோன்!

தூயவன் போன்றே
தொடர்ந்து நடிப்பான்
நாயன் பெயரையும்
நயம்பட உரைப்பான்
ஆயினும் அவனை
ஆழங் காண்பது
ஆய கலைகளை
அறிந்தும் - சுடினமே!

துள்ளி எழும்பான்
தூரகவே நிற்பான்
திள்ளி விடுவான்!
கிளியாய் நடிப்பான்!
கொள்ளி வைப்பான்
குணவான் போன்றே
அள்ளி அணைப்பான்
அகப்பட மாட்டான்!

திரையில் அல்ல
 தினமும் வாழ்வில்
 முறையாய் நடித்து
 முழுதாய்ப் பலனை
 கருட்டிக் கொள்ளும்
 குத்திர தாரியின்
 இறமைக் கோர்பரிசு
 தகுமே கொடுத்தல்.

கோமான் எனினும்
 குற்றம் குற்றமே.
 ஆமாம்! நிச்சயம்
 அவனுக் களித்தல்
 'நோ' பல் பரிசே!
 நடிகள் அல்லவோ?
 ஆயினும், அல்லாஹ்
 அனைத்தையும் அறிவான்.

சினமே...

சினமே பொல்லா தென்பார்கள்
சிறைக்கும் அனைத்தையும் என்பார்கள்
எனினும் முழுதாய் இக் கூற்றை
ஏற்கேன்! விளக்கம் - தேவையோ?
குணமே மதித்து என்றென்றும்
கூடி வாழும் பல பேரும்
சினமே வந்தால் தமை மறந்து
சீறிப் பாய்வதைக் காண்கின்றோம்!

மணமே பூண்டு வாழ்க்கையிலே
மகிழ்ந்து ஒன்றாய்க் களிப் போரின்
மனதில் கசடு இல்லாதான்
மகோன்னத அன்புப் பிரளயம்தான்!
எனினும் சிலரின் உளப் பாங்கை
எரிமலை யாக வெடிக்கின்ற
சினத்தின் மூலம் ஓர் நொடியில்
சீராய் அறிய இயலுமன்றோ!

வஞ்சம் இல்லா உள்ளங்களும்
வெகுளி கொண்டு பொங்குவதில்
எஞ்சி நிற்பது வெறுமைதான்!
எனினும் பளிங்கு போன்றழகாய்
நெஞ்சக் கழனியின் சுய உருவை
நேர்த்தி யாகக் காட்டுவதே
விஞ்சும் கோபம் தானன்றோ!
வியத்தகு கண்ணாடி யாமன்றோ!

பணமே நீ குற்றவாளி!

ஆத்மீக ஈடேற்றம் விழைகின்றோர்
அலட்சியமர்ய் உனை ஒதுக்க முயல்கின்றார்
சாத்தாவின் மறுபிறப்பு நீதானோ?
சந்தேகம் சிலவேளை எழுவதுண்டு
நாத்தீசர் ஆத்தீசர் மட்டுமின்றி
நானிலத்து மக்களிலே பெரும்பாலோர்
'சூத்திர தாரி' உனைக் கண்டு விட்டால்
சொல்லொண்ணா மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்திடுவார்

ஆதி தொட்டு நீ செய்யும் கொடுமைகளோ
அனந்தம்! அனந்தம்! அனந்தமப்பா!
மூதேவி என்றுன்னைத் தூற்றிடுவோர்
மீக மிகக் குறைவாமே என்றாலும்
சீதேவி என்றுன்னைப் புகழ்வோரும்
சில வேளை உனையடைந்த தலைக்கனத்தால்
ஆகாயம் முட்டிடவே துள்ளுகிறார்!
அற்பர்களாய் அதர்மர்களாய் மாறுகின்றார்!

மூன்றெழுத்துச் சக்திநீ உனையடைய
முழு மூச்சாய் முயல்கின்ற நேரம்தன்னில்
ஆன்றதொரு பங்கேனும் இறையோனையே
அகம் மகிழ முக்திபெறும் செயல்களிலே
மேன்மையுறும் வழிகாண ஒதுக்கிடவும்
மேதகுநல் மானிடர்க்கு நேரமில்லை!
வீணாக முதலிடத்தை உனக்களித்து
விடையில்லாப் பந்தமதை இழக்கின்றாரே!

கூட்டிக் கழித்து மீளாய்வு செய்திட்டால்
 குடும்பங்கள் மட்டுமில்லை குவலயம் யாவையுமே
 ஆட்டிப் படைக்கும் இணையிலாச் சக்திநீ
 இறையோனும் இந்நிலையை உனக்களித்ததேனோ?
 ஈட்டுகின்ற நன்மைகளைப் பார்க்கிலுமே
 இழிந்த செயல்களே ஏராளமேராளம்!
 சட்டத்தின் முன்னிலையில் குற்றவாளி நீ
 சற்றேனும் இத்தீர்ப்பில் ஐயமில்லை

நல்லவைகள் செய்தாலும் நீ புரியும்
 நாசங்கள்! அட்ட காசங்கள்
 எல்லையில்லாத் தொல்லைகள் ஏராளம்!
 எனவே தான் சாடுகிறேன் குற்றவாளிநீ
 பொல்லாத பணமே பணத்தாசைப் பேர்வழிகள்
 புரிகின்ற வன்செயல்கள் அனைத்துக்கும்
 சொல்லத்தான் வேண்டுமோ? பொறுப்பாளிநீ
 சகத்தினிலே உன்கொடுமை என்றுமாயுமோ!

யாருக்கு மரியாதை?

யாருக்கு மரியாதை செய்திடுவேன்
யாஅல்லாஹ்! அறியாதுநான் தவிக்கிறேன்
ஊருக்காய் உபதேசம் செய்து கொண்டே
உருத்திராட்சப் பூனைகளாய் வாழ்வோர்க்கோ?
பேருக்காய் புகழுக்காய்த் தொண்டாற்றும்
பற்றில்லாப் பதவிமோகக் காரர்களுக்கோ
சீரிழையும் நற்சகோதா ஐக்கியத்தைச்
சிதைத்தின்பம் காண்கின்ற அற்பர்களுக்கோ?

பாசத்தை வேரறுக்கும் பாதகருக்கோ?
பெற்றோரை அவமதிக்கும் பாவிசுருக்கோ?
நாசத்தை நெஞ்சிருத்தி நல்லவனாய்
நடிக்கின்ற நயவஞ்சகப் பேர்வழிக்கோ?
வேஷத்தை மறைப்பதற்காய் நாளெல்லாம்
வேதாந்தம் பேசுகின்ற வேதாந்திகளுக்கோ?
கூசாமல் அடுத்தவனின் குறைகளையே
கூர்ந்தாய்ந்து நிறைவுபெறும் நீசருக்கோ?

தொழுதிடவும் நேரமின்றி நித்தமுமே
திரளான பணம்தேடிச் சேர்ப்பதற்கே
பொழுதெல்லாம் ஓய்வின்றிக் கழிக்கின்ற
பணப்பேயாய் உலவுகின்ற நபர்களுக்கோ?
பழுதில்லா மார்க்கத்தின் கடமைகளைப்
பேணாது புறக்கணிக்கும் கடையருக்கோ?
துளியேனும் நாட்டுப்பற்று இன்றிரிதம்
துரோகச்செயல் புரிகின்ற துட்டருக்கோ?

காரியத்தை சாதிக்கும் வரைமட்டும்
 கரையில்லா அன்பதனைப் பொழிவதுபோல்
 பாசாங்கு செய்து பின்னர் பேருதவி
 புரிந்தோரை யேயொதுக்கும் புல்லருக்கோ
 “யாரின்று எக்கேடு கெட்டாலும்
 எமக்கென்ன நாம்மட்டும் வெகுசொஞ்சாய்
 வாழ்ந்திட்டால் அதுபோதும்” எனுமெண்ணம்
 வேருன்றிச் சுயநலத்தில் உழல்வோர்க்கோ?

குணமொன்றே பெருஞ்செல்வம் என்பதனைக்
 கொஞ்சமுமே புரியாமல் தெனியாமல்
 பணம்வந்த பெருமையினால் அப்பப்பா!
 பழையநிலை மறந்து நிதம் அகங்காரம்
 கொண்டுளத்தில் அடுத்தவரை மதியாமல்
 குவலயத்தில் கொடிகட்டிப் பறப்பவர்நாம்
 எனுமிழிந்த எண்ணத்தில் காலமெல்லாம்
 ஆத்ம திருப்தி காணும்சில சீமாண்களுக்கோ?

போலி வேஷம் பூண்டிலவும் கணக்கற்றோர்
 பாக்கறிந்து நெஞ்சம்தான் கொதிக்கிறதே!
 கேலிகளும் கிண்டல்களும் செய்கின்றேன்!
 குமுறுகின்ற வேதனையின் தோற்றமிது
 போலிகளை இனம்காட்டத் துடிக்கின்றேன்!
 பயனில்லை! என்றாலும் யாஅல்லாஹ்!
 போலிகளின் வேஷத்தைக் கலைப்பதுவும்
 பாவமில்லை! தவறையின் மன்னிப்பாய்!

மூத்தெனவே ஒருசிலவாம் உத்தமர்கள்
 மரியாதைக் குரியோராய் வாழ்கின்றார்
 இத்தரையில் அவர்களையும் தேடுகின்றேன்
 ஆனாலும் வெகுசிரமம் ஏனென்றால்
 புதையல் போல் அரிதாக வாழ்கின்றார்!
 புதுமையிலே இவையெல்லாம் இவ்விலகில்
 சத்தியத்தின் காவலர்கள் இருந்தாலும்
 சகலதுமே போலிகளின் முற்றுகையே!

நல்லோரை எனவேதான் யாஅல்லாஹ்
 நான்தேடி அலைகின்றேன் என்செய்வேன்!
 எல்லாமே வேஷந்தான் யாஅல்லாஹ்!
 எல்லாமே வெறும்பகட்டே யாஅல்லாஹ்!
 எல்லாமே நடிப்பாமே யாஅல்லாஹ்!
 எல்லாமே பூஜ்யம்தான் யாஅல்லாஹ்!
 எல்லாமே நீ அறிவாய் வல்லோனே!
 என்னாலும், விரக்தியினால் முறையிட்டேனே!

--(நன்றி:- தினகரன்)

மதித்திடுவோம் !

கஞ்சிற்றும் தன்னலமே இன்றிநித்தம்
குளிர் நிலவாயச் சமூகத்தின் உயர்வுக்கு
நெஞ்சாரப் பணிபுரிபும் நல்லவர்கள்
நற்பணியை நயந்தென்றும் மதித்திடுவோம்!
கஞ்சத்தனம் கிறிதுமின்றி ஏழையரின்
கஷ்டங்கள் நன்குணர்ந்து கைகொடுத்து
எஞ்ஞான்றும் கருணையுளம் கொண்டவராமும்
இனியவர்கள் பண்புகளை மதித்திடுவோம்!

பெற்றோரை உயிராக மதித்தென்றும்
பொங்கிவரும் அவரன்புக் கீடாக
மற்றெதிலும் இலையின்பம் என்பதனை
மறவாத நன்மக்களை மதித்திடுவோம்!
சற்றேனும் உயர்ச்சகோதர பாசத்தில்
'சலசலப்பு' ஏற்படவும் இடமளியா
உத்தமச் சகோதரர்கள் ஒற்றுமையை
உளமாறப் பாராட்டி மதித்திடுவோம்!

அனைத்திலுமே தேர்மையினை நீதியினை
அணுவளவும் பிசகாமல் கடைபிடிக்கும்
இணையில்லாப் பண்புள்ளோர் நன்னெறிகள்
என்றென்றும் நெஞ்சாற மதித்திடுவோம்!
தினையினவும் கர்வமின்றிக் கனிவுடனே
தென்றலென இதமாகப் பழகியரும்
அன்புக்கு இலக்கணமாய் வாழ்கின்றோர்
இயல்புகளை நாமினிதாய் மதித்திடுவோம்!

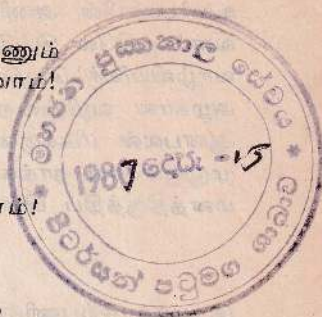
பணமென்ன! பொருளென்ன எதுவரினும்
பழையநிலை மறவாமல் எப்பொழுதும்
குணமொன்றே பெருநிதியும் என்றெண்ணும்
குணவான்கள் நற்குணத்தை மதித்திடுவோம்!
இனபந்தின் நலம்பேணி நித்தமுமே
ஒப்பில்லாப் பாசமுடன் செயல்புரியும்
தனவந்தர் சிலபேரின் பெருந்தன்மை
தரும்பாடம் நாம்போற்றி மதித்திடுவோம்!

தனகுறையை உணராமல் எப்பொழுதும்
அடுத்தவனின் குறைகுற்றம் ஆய்வதையே
தன்தொழிலாய்க் கொண்டுலவும் பேர்வழியின்
அற்புதணம் அணுவளவும் இல்லாமல்
தன்பாட்டில் அறம்பேணி வாழ்கின்ற
தன்னிகரே இல்லாத உத்தமனின்
இன்னரிய பண்புகளை போக்குகளை
உவந்தென்றும் மனதார மதித்திடுவோம்!

அடுத்தவனின் வீழ்ச்சியிலே அணுவளவும்
இன்பத்தைக் கண்டுள்ளம் மகிழாமல்
'படுபாவி'ப் போக்கிமியும் இல்லாமல்
பரிதவிக்கும் எவரையுமே ஒதுக்காமல்
எடுப்பநியாப் பாலகனின் உளமொத்த
இளமுள்ளம் உடையோர்கள் பலருண்டாம்!
பொடுபோக்காய் இருக்காமல் நாமந்தப்
பெருங்கருணை யாளர்களை மதித்திடுவோம்!

உளத்தொன்று புறத்தொன்று இல்லாமல்
 உயர்பண்பின் அணியான பாசத்தை
 வளர்ப்பதிலே இங்கிதமாய் பழகியரும்
 வாழ்வியலைச் செழிப்பாக்கும் சிலர்களின்
 அழகான வழிமுறைகள் ஆய்வதினால்
 ஆனபலன் மிகக்குறைவே, ஆதலினால்
 முழுமூச்சாய் நாங்களுமப் பண்புகளை
 மனத்திருத்திப் பின்பற்றி மதித்திடுவோம்!

இதமாக நற்பணிகள் நித்தமுமே
 ஆற்றுவதில் ஆறுதலைக் காண்போரை
 பொதுப்பணியில் இம்மியேனும் சுயநலத்தைப்
 புகுத்தாமல் பெருந்தன்மை பூண்டோரை
 மதப்பற்று மிக்கோராய் நாளெல்லாம்
 மார்க்கத்தின் நலனுக்காய்த் தகுபணிகள்
 விதம்விதமாய் புரிகின்ற நல்லோரை
 வியந்தென்றும் விருப்புடனே மதித்திடுவோம்!

தேசிய ஒற்றுமை காண்போம்

ஈழம் எங்கள் எழிலகமாம்

இயற்கைத் தாயின் உறைவிடமாம்
நாளும் பொழுதும் அஃதடையும்

நயக்கும் வியக்கும் முன்னேற்றம்
வாழும் எங்கள் நெஞ்சத்தில்

வற்று மகிழ்வைப் பாய்ச்சிடுமே!
நீளும் ஆசைக் கனவுகளில்
நிறைவு சேர்த்துப் பொலிந்திடுமே!

வாரும் எங்கள் சோதரர்காள்

வளமார் பணிகள் புரிந்திடுவோம்!
தேரும் வழியைக் கண்டிடுவோம்!

தேசிய ஒற்றுமை பேணிடுவோம்!
ஊரும் உணர்வும் உள்ளுணர்வும்

எதுவர் யிருந்தால் அதிலென்ன?
சீரும் சிறப்பும் உற்றெங்கள்
ஸ்ரீ லங்கா! உயரப் பணிபுரிவோம்!

தேசப் பற்று ஈமானின்

தேர்ந்த பாதி என்பதனை
மாகில்லா யெம் மாநபியும்
மாண்போ டுணர்த்திய உண்மையினை

ஆய்ந்து பார்த்து அதிலிழையும்
ஆழங் கண்டு நாமியங்கின்

மாண்பு சேர்க்கும் வழியதுவே!
மகத்துவம் மிக்க முறையதுவே!

தேசிய ஒற்றுமை குலைந்ததினால்
 தரணியில் பற்பல நாடுகளும்
 பாசி படிந்த குட்டையெனப்
 பாழாய்ப் போன கதைதம்மை
 நாமும் நன்றே அறிந்திடுவோம்
 நம்மை நாமே காத்திடுவோம்
 தேசிய ஐக்கியம் தென்றலெனத்
 தவழ்ந்து வீசச் செய்திடுவோம்!

வீட்டுக் குள்ளே எத்தனையோ
 வேறு பாடும் இருக்கையிலே
 நாட்டின் ஐக்கியம் கண்டிடவே
 நாட்டம் நாமும் கொள்ளுவது
 ஓட்டைச் சங்கை ஊதியதால்
 ஒலியினை எழுப்பிட முயல்கின்ற
 சாட்டு முயற்சி என்பதனை
 சாலவேநாமும் உணர்ந்திடுவோம்!

நீளும் சமூக ஒற்றுமையை
 நினைத்துப் பார்க்கும் நிலையின்றித்
 தேசிய ஐக்கியம் வேண்டுமெனத்
 தொண்டை கிழிய நாளெல்லாம்
 கூச்சம் போடும் கனவான்கள்
 கூற்றில் தூய்மை உண்டாமோ?
 நீச்சல் குளத்தில் எழுகின்ற
 நெளிவுக் கஃதே ஒப்பாகும்!

சிங்கள மக்களும் சோதரரே!
 சீரிய தமிழரும் சோதரரே!
 இங்குறும் மக்கள் அனைவருமே
 ஈழத் தாயின் பிள்ளைகளே
 நன்கிதை மனதிற பூண்டே நாம்
 நாட்டு நன்மை பேணிடுவோம்
 பொங்கும் தேசிய ஒற்றுமையைப்
 பொலியச் செய்தே மகிழ்ந்திடுவோம்!

இரண்டு கரங்களும் நன்றெனவே
 இணைந்தால் ஒலியும் எழுவுதுபோல்
 திரண்ட சிங்களர்! தமிழருடன்
 சீரிய முஸ்லிம், கிறிஸ்தவரும்
 விரும்பி அன்பில் ஒன்றாகி
 வித்தியாசந் தனை நீக்கி
 உரமும் துணிவும் உற்றே நாம்
 ஒற்றுமை கண்டு உயர்ந்திடுவோம்!

மாற்றான் என்று எவரையுமே
 மதியா தென்றும் சோதரனாய்
 போற்றி வாழும் அரும் பண்பை
 பேணிக் காப்போம் எந்நாளும்!
 வேற்றுமை யுணர்வால் மென்மேலும்
 விளையும் தீமை என்பதனைச்
 சாற்றி எங்கள் தேசத்தின்
 சாலும் ஒற்றுமை பேணிடுவோம்!

நாடும் சமூக ஒற்றுமையை
 நலமாய் முதலிற் செயலாக்கின்
 தேடும் தேசிய ஒற்றுமையும்
 தானாய் மலர்ந்து சிறந்திடுமே!
 மேடு பள்ளம் சமமாக்கி
 மேச்சுக் ஒற்றுமை விதைத்திடலாம்!
 கூடும் பலனைக் கண்டிடலாம்
 கூட்டுற வாகி உயர்ந்திடலாம்!

இனத்தின் பெயரால் இனவெறியை
 சுண்டு தூண்டும் வெறியர்களை
 கணத்தில் நாமும் இனங்கண்டு
 காக்கும் தேசிய ஒற்றுமையின்
 மணத்தில் நஞ்சுப் புகைதன்னை
 மல்கச் செய்யும் அவர்களை யே
 சினத்தல் பயனை நல்காது!
 சிந்தை தெளியச் செய்திடுவோம்!

வேற்றுமை தனிலும் ஒற்றுமையை
 விதந்து காணும் நல்வழியைச்
 சாற்றும் மார்க்க அறநெறியை
 சால்புற உயர்த்தும் வழியாக்கி
 ஏற்றம் காணற் கியங்கிடுவோம்!
 ஐக்கிய மாகி அனைவரோடும்
 நாட்டு நலனை மனத்தெண்ணி
 நல்ல பணிகள் ஆற்றிடுவோம்!

சுதந்திரத் தாயாம் இலங்கையின்
 சுபீட்சம் பெருக வேண்டுமெனில்
 மதமும் மொழியும் இனமதுவும்
 மாறு பட்டே இருந்தாலும்
 நிதமும் எண்ணத் தூய்மையுடன்
 நேர்த்தியாகக் கை கோர்த்து
 இதமாய் இணைந்து பிணைந்தே நாம்
 ஒற்றுமை ஒளியை ஏற்றிடுவோம்!

வியத்தகு பணிகள் புரிந்தாலும்
 விட்டுக் கொடுத்தே மற்றவரின்
 நயத்தகு பணிகளை மதித்தென்றும்
 நல்ல பண்பை உளங்கொண்டு
 தியாகச் சிந்தை வளர்த்தென்றும்
 தேசிய ஒற்றுமை போற்றிடுதல்
 நியதி என்பதை அனைவர்க்கும்
 நித்தம் நித்தம் உணர்த்திடுவோம்!

மிக்க பணிகள் ஆற்றிய நம்
 முன்னோ ரன்று நாட்டினிலே
 தக்க ஒற்றுமை நிலைத்திடவே
 தகுந்த தொண்டு செய்தார்கள்
 பக்குவ முடனே அத்தொண்டில்
 பழுது நிகழா வண்ணம் நாம்
 அக்கறை கொண்டு உழைத்திட்டால்
 அதனால் நன்மை அனந்தம்மே!

புரட்சிக் கருத்தில் திளைத்தாலும்
 புதுமை காண விளைந்தாலும்
 குறிக்கோளெது வாயிருந்தாலும்
 கொள்கை எதுவா யிருந்தாலும்
 அரசியல் பேதம் இருந்தாலும்
 அவற்றைத் தேசிய ஒற்றுமையை
 அரித்தும் எரித்தும் அழிக்காமல்
 ஆக்கம் புரிதல் கடனாமே!

நட்புற வாலே கூட்டுறவை
 நாளும் வளர்த்து எருவிட்டுக்
 கட்டுப் பாடுகள் சட்டங்கள்
 கண்ணியத் துடனே மதித்தே நாம்
 எட்டுத் திக்கிலும் வாழ்ந்தாலும்
 ஏகன் இறையோன் படைப்பேநாம்
 என்ற மனிதப் பண்பினையே
 என்றும் மதித்து ஒன்றாவோம்!

தேசிய ஒருமைப் பாட்டில்தான்
 தேசிய மக்களின் முன்னேற்றம்!
 தேசிய ஒற்றுமை இல்லையெனில்
 தெளிவோம்! அன்றார் கிலையேற்றம்!
 வீசிய காற்றின் வேகத்தால்
 வீழ்ந்து தொறுங்கும் மரம்போன்று
 வேற்றுமை யென்னும் விசக்காற்று
 வீழ்த்தும் நிச்சியம் அனைவரையும்

(இலங்கை வானொலிக் கவியரங்கில் பாடப்பட்ட
 கவிதை இது)

வியாபாரச் சமூகமே! நீ விழித்தெழுவதும் எந்நாளோ?

என்னருமைச் சமூகமே!
உன்றிலைகண்டு வருந்துகிறேன்
பொன்னரிய உன்சரித்தீரமே
பூம்பொழிலைப் போன்றதன்றோ!
உன்முன்னோர் வாழ்ந்தவிதம்
உலகிற்கோர் உதாரணமே!
எண்ணற்ற உன் சிறப்புக்கள்
ஏனையோர்க்குக் கண்ணாடியே!

தியாகத்தின் நிழலில் நீ
தெம்புபெற்றே எழுந்தாயே
நியாயத்தின் வழியிலென்றும்
நின்றே நீ ஒளிர்ந்தாயே!
வியாகுலமே வந்தபோதும்
வீரத்தில் நீ குறையவில்லை
தயாளமே பூண்டுநீ
தனித்துவத்தைக் காத்தாயே

அறிவியலில், அரசியலில்!
ஒப்பற்ற ஆளுமையில்!
நெறிபிறளா நீதிதனில்
நேர்மைநிறை வணிகத்தில்
இறையியலில் இஸ்லாத்தின்
இணையற்ற வழி முறையில்
குறிப்பாக அனைத்திலுமே
சீர்த்தியுடன் நீ திகழ்ந்தாயே!

என்றாலும், அனைத்திலுமே
இன்றேனோ தாழ்ந்தாய் நீ?
நன்றிதனை ஆய்ந்திட்டால்
நிச்சியமாய் உணர்ந்திடுவாய்!
பொன்னோடு பொருளதுவும்
பெரிதாகத் திரட்டுவதே
உன்றோக்கு! அதுவன்றி
உனக்கேது வேறின்பம்!

வித்தகத்தின் பெறுமதியை
விளங்குகின்ற தன்மையில்லை!
நித்தமுமே வியாபாரம்
நிறைவெல்லாம் அதிலன்றோ!
தித்திரைக் கண்ணிலேயும்
நிழலாடும் பணமன்றோ!
இத்தரையில் இதைவிட்டால்
உனக்கில்லை வேறெதுவும்!

வருங்காலம் நிச்சியமாய்
வெறும் வணிகச் சமூகத்தை
உருவாக்கும் குழ்நிலையை
உண்டாக்கும், ஐயமில்லை!
சிறப்பிழையும் கல்விக்கோ
சிறிதளவே இடமுண்டு!
குறிக்கோள்கள் எல்லாமே!
கொழுத்தபெரும் வியாபாரம்!

வியாபாரம் புரிந்திடவும்
 விதிவிலக்கு இலையன்றோ
 “யர்வருமே வியாபாரம்!”
 என்ற நிலை நீடித்தால்
 வியாபிக்கும் அறிவொளியும்
 வலுவிறக்கும்! இதை யுணரா
 வியாபாரச் சமூகமே நீ
 விழித்தெழுவதும் எந்நாளோ?

மாநபி வழிவந்த நாமின்று...

நபிவழி வந்த நாமின்று
நம்நிலை மறந்தே அலைகின்றோம்!
குபிரின் வழியிற் செல்வோரின்
கொள்கையில் மூழ்கி அழிகின்றோம்!
அபிநயம் செய்யும் சிறுவனைப் போல்
அகிலக் கூத்தில் அறிவழுத்தி
சபித்த செயல்கள் அனைத்துள்ளும்
சங்கம மாகிக் களிக்கின்றோம்!

ஏழைமை அதனில் பெருமையினை
இனிதே கண்ட பெருநபியின்
வாழ்வும் செயலும் எங்களுக்கு
வாகை குடும் வழி தந்தும்
தாழ்வினை அடைந்து நாமின்று
தனித்துவ மோம்பும் வலுவின்றிப்
பாழாம் புதுமை மோகத்தில்
பற்றுக் கொண்டு பலியானோம்!

நெஞ்சம் துருவிப் பார்த்திட்டால்
நிறைந்த கருணை எமக்கில்லை!
வஞ்சம் பொறுமை சுயநலமும்
வீம்பு பகைமை பழிபலவும்
விஞ்சம் பெருமை வாய்விச்சும்
வேஷம் வேற்றுமை வன்செயலும்
நஞ்சாய்ப் புகுந்து நம்மகத்தை
நாசம் செய்வதை அறியோமே!

தேய்ந்த பெருமை பேசுவதில்
 தேறுதல் காண முயல்கின்றோம்
 பாய்ந்து குமுறும் கடல் போலப்
 பற்பல பிரச்சினை சமூகத்தில்
 ஆய்ந்து இவற்றை நீக்கிவிடும்
 அக்கறை இன்றி ஊர்வம்பில்
 தோய்ந்து நித்தம் திளைப்பதிலே
 தெவிட்டா இன்பம் காண்கின்றோம்!

நாட்டுப் பற்று சுமாவின்
 நல்ல பாதி யாமறிவோம்
 நாட்டைக் காக்கப் பணிபுரிதல்
 நமது கடமை யாமெனினும்
 வீட்டுக் குள்ளே எத்தனையோ
 விரோதம் குரோதம் வளர்க்கின்றோம்
 நாட்டம் சீராய் அமைந்திட்டால்
 நாடும் நாமும் நலம் பெறுவோம்!

ஒற்றுமை என்ற கயிற்றினையே
 ஒன்றிப் பிடித்து நித்தமும்நாம்
 சற்குண நாதர் பெருமானின்
 சாதனை போதனை கொள்கைகள்
 சற்றும் அலட்சியம் செய்யாமல்
 சாந்தி வழியைக் கொண்டோமேல்
 பொற்புறும் சமூகம், நாடு, உலகம்
 புகழ் பெற்றென்றும் பொலிந்திடுமே!

(இலங்கை வாடுவோர் இஸ்லாமிய நிகழ்ச்சியில் நடைபெற்ற
 கவியரங்கத்தில் ஒலிபரப்பப்பட்ட கவிதையின் சில பகுதிகள்)

சொல்லித்தான் பயனேது?

வானரங்கின் வாசலிலே
வந்தழகாய்ப் புன்னகைக்கும்
கூன்பிறையே! உன்வரவால்
குதாகலித்தோம்! இம்முறையும்,
மாண்புறும் ரம்ழானும்
மகிழ்வுடனே மலர்ந்ததன்றோ!
தேனமிழ்தம் நோன்பாமே
தூயநல் முஸ்லிமுக்கே!

ஆனாலும் இன்றெம்மில்
எத்தனேபேர் நல்விரதம்
பேணியதால் பெருநன்மை
பெற்றார்கள் வளர்பிறையே!
வீணைப் பசித்திருந்தும்
விழித்திருந்தும் கண்டபலன்
பூஜ்யம்தான் இதையேனும்
புரியாதோர் ஏராளம்!

அறுசுவையாய் உண்டுறங்கி,
அருநோன்பை அனுஷ்டித்துப்
பெருநாளில் புத்தாடை
பூண்டுலவி மகிழ்வதையே
பெருநோன்பின் நோக்கமென
பலரெண்ணி இயங்குகின்றார்
அர்த்தமில்லா இப்போக்கை
அரும்பிறையே அறியாயோ?

இவ்வளவோ இளம்பிறையே
 இன்னமுண்டே கூறுகின்றேன்
 ஒவ்வாத காரியங்கள்
 ஒறுத்தவர் போல் பலரெம்மில்
 தவ்ஹீதின் வழிநிற்பர்
 தஸ்பீஹை கரமெடுப்பா
 தப்பாது பள்ளியிலே
 தரித்திருந்து வணங்கிடுவர்!

நோன்பு வந்தால் இத்தகைய
 நாடகத்தைச் சிலபேர்கள்
 வான்பிறையே அரங்கேற்றல்
 வழக்காகும்! அறிவாயே!
 தின்வழியில் செல்வோர்போல்
 தோற்றத்தைத் தந்திடுவர்
 ஆனாலும் ஆராய்ந்தால்
 அத்தனையும் வேஷந்தான்!

ஏனென்றால் ஒளிர்பிறையே
 நோன்பும் முடித்தபின்னர்
 மூலையிலே குர்ஆனும்
 முன்னர்போல் தவமிருக்கும்!
 'முஸல்லாக்கள்' தூசேறி
 மீண்டுமவை துயில் தொடரும்
 தாமாகக் கைதழுவும்
 தஸ்பீஹுக் கோவைகளும்!

பள்ளியிலே நிறைந்திருந்த
பக்தர்கூட்டம் எல்லாமே
மெல்லமெல்லக் குறைந்தோடுங்கும்
முக்திநெறி அருகிவரும்.
சொல்லித்தான் பயனேது
சீர்ரம்ழான் எழிற்பிறையே!
அல்லாஹ்வின் அறநெறிகள்
இனியேனும் காத்திடுவோம்!

(நன்றி: தினகரன்)

யாருக்குப் பெருநாள்

எல்லோர்க்கும் பெருநாள் இன்று
இஃதுண்மை என்றாலும்
அல்லலுறும் ஏழையரை
அரித்தொடுக்கி வரட்டிவரும்
பொல்லாப்பசிக் கொடுமையினைப்
புரியாதெம் மிடைவாமும்
கஸ்தெஞ்சம் உடையோர்க்கும்
குதூகலிக்கும் பெருநாளோ?

செருக்கழித்துச் சீர்படுத்தும்
சங்கைமிகும் ரம்ழானில்
தருமத்தின் சிறப்புணர்ந்து
தகுமிகை புரியாமல்
பெருநிதியம் பதுக்கிவைத்துப்
பெருமகிழ்வு கொண்டென்றும்
கருமிகளாய்க் காண்போர்க்கும்
களிப்பூறும் பெருநாளோ?

புத்தாடை பூண்டிடவும்
புதுவாழ்வு கண்டிடவும்
எத்தகைய வழியுமின்றி
எத்தனையோ ஏந்திழைகள்
நித்தமுமே ஏங்குவதை
நெஞ்சத்திற் கொண்டிடவும்
சித்தமிவாச் சுயநலத்தோர்க்கும்
சீரிழையும் பெருநாளோ?

ஜம்புலங்கள் அடக்கியரும்
 ஆத்மீக மேம்பாட்டை
 எய்தியிறை அருள்பெறவே
 ஏதாகும் நோன்பதனால்
 உய்வடையும் வாய்ப்புணைத்தும்
 உதாசீனம் செய்தோர்க்கும்
 மெய்யாமோ? இன்றுளத்து
 மகிழ்வூட்டும் பெருநாளோ?

பாசத்தை வேரறுக்கும்
 பக்திநெறி மறந்துபெரும்
 நாசத்தை நிதம்விளைத்தும்
 நல்லெண்ணம் இன்றிவெறும்
 வெசத்தில் வாழ்வோர்க்கும்
 வேற்றுமன முடையோர்க்கும்
 நேசம்பொங்கு மிறைபரிசாம்
 நிறைநோன்புப் பெருநாளோ?

மாண்போங்கும் ரம்ழானில்
 மகத்தான தத்துவத்தைத்
 தூய்மையுறப் பேணிநிதம்
 தூயன்இறை பேரன்பில்
 தோய்ந்துபுனித முற்றோர்க்கே
 தெளிவீரின்று நன்னாளாம்
 போற்றுமுயர் பெருநாளாம்
 பேரின்பத் திருநாளாம்

(நன்றி: தினகரன்)

இன்கவியே! இக்பாலே

இன்கவியே! எம் இக்பாலே!
எம்சமூகம் முன்னேறக்
கன்னலருங் கவிதைகளால்
குரல் கொடுத்த கோமானே
இன்றுலகில் நீரிருந்தால்
இரத்தக் கண்ணீர் சொரிவீரே
உம்மருமைக் கருத்துகளை
உளங்கொண்டோர் மிகக் குறைவாம்

‘யார் இக்பால்??’ எனவினவும்
எத்தனையோ பேருண்டாம்!
ஊருராய் உமக்காக
உயர் விழாக்கள் அக்காலம்
சீராக எடுத்ததனால்
சிறக்கின்ற வழியாய்ந்தார்!
ஓர்சிலரேனும் இன்றெம்மில்
உமையெண்ண ஈங்குண்டோ?

நாளைய சமூகம் உருவாக்கும்
நல்ல பணிகள் எங்களுக்கும்
காளையர் கையில் தானென்றீர்!
காலம் தந்த கோலமதால்
கோழையர் ஆகிப் பல இளைஞர்
கொள்கை யற்றுச் சீரழிந்து
ஏழை மார்க்கம் இஸ்லாமோ?
என்ற எண்ணம் கொண்டனரே!

அக்கிர மம்அனாச் சாரம்
 அநாகரீ கக் 'கலாச்சாரம்'
 இக் காலப் போக்குக்கு
 ஏற்றதென்று திணைத்தனரோ?
 தக்க நெறிகளை இதனாலே
 தூர ஷொதுகினர் எம்மினோரர்!
 வெட்கம் கொள்ளும் இந்திலையை
 விளக்குவதாலே பயனேது?

இனோரர் பலரும் மட்டுமின்றி
 இணையே இல்லாச் சமூகத்தில்
 ஒளியை ஏற்றும் கண்களென்று
 ஒப்பே இல்லா மங்கையரும்
 விழியை இழந்த அந்தணர்போல்
 வழிகள் தவறி நடக்குமிந்த
 இழிந்த நிலையும் என்றகலும்
 இறைவன் தானிதை அறிவானே!

யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக
 யுத்தாண்டுக லுத்தாண்டுக

பாரதியே 'டை' மில்லை!

பைந்தமிழைப் பாகாக்கி எமக்கிந்தாய்!
பாரதியே! பாரதத்தின் தீயே!
தொய்வுற்ற மக்களுக்காய் கவிதைகளைத்
திக்கனலாய்! தீப்பிழம்பாய் நீ மாற்றினாயே!
பொய்யர்களைப் புல்லாகளைப் போக்கற்றோரைப்
பொசுக்கிடவே துணிந்தாய் புரட்சிக்கனலே!
வையத்தில் நீ செய்தாய் சொற்புரட்சி
அதிலொன்றும் புதினமில்லை மாகவியே!

ஆறாலும் எம்நாட்டிலென்ன! பாரதத்திலென்ன!
எங்கிலுமே விழாக்கோலம் உன்னாற்றாண்டாய்!
தேனான கவிதைகளால் தீந்தமிழ்த் தாயை
அபிசேகம் செய்தபெரும் அருட்கவியே!
வீணைநீர் ஏமாற்றும் அடையாதீர்
வியக்கின்ற வகையினிலே உனை நினைப்போர்
பேணாதுந்தன் கொள்கைகளைப் பெயரும்புகழும்
பெறுதற்காய் போலிவேஷம் போடுகின்றார்!

உறுதியொடு ஒன்றுரைப்பேன் அச்சமில்லை!
உயிருடனே நீ இன்று இருந்திருந்தால்
வெறுத்தொதுக்கும் இழிசெயல்கள் கண்டதனால்
வேதனையால் தற்கொளையே செய்திருப்பாய்
அறங்காத்த தமிழர்களின் அலலங்கள்
அருந் தமிழ் அன்னையவள் அலங்கோலங்கள்
உறுத்துத்தோ! நெஞ்சத்தை! உன்னிடத்தும்
உரைத்துத்தான் பயனேது! உயர்கவியே!

உணைப்போன்ற ஏழையரே! எம் தமிழுக்காய்
 உயர்தொண்டு ஆற்றுவதில் மிகைத்துள்ளார்!
 தமையென்றும் "ஆங்கிலமேதாவிகள்" எனயெண்ணும்
 'டமிழர்கள்' 'டமிழுக்காய்' அருஞ்சேவை
 இனையளவும் ஆற்றிட 'டைமிஸ்ஸை' 'ஹவுஸி'னிலும்
 திருவான 'இங்கிலீஸில்' 'டோக்குக்கள்'
 வினையில்லை இதுவேஷத்தின் தோஷங்கள்!
 வித்தகத்தின் பித்தலாட்டப் பிர (ற) 'சவங்கள்!'

(மலையக எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் மா/மந்தண்டா
 வினைய மகா வித்தியாலயத்தில் கொண்டாடப்பட்ட
 மகா கவி கவியரங்கத்தில் பாடப்பட்ட கவிதையின்
 சில பகுதிகள்)

(தன்றி: தினகரன்)

தலைமகன் வாப்புக்கண்டு!

சுழத் தாயின் மடிதலமும்
இன்னகர் கண்டிக் கண்மையிலே
குழ்புகழ் உற்றுத் திகழ்கின்ற
சுந்தரக் கிராமம் கல்ஹின்னே
குழவே சிங்களக் கிராமங்கள்!
சுற்றி எங்குமே மாமலைகள்!
நீளும் சரித்திரப் பின்னணியை:
நெஞ்சில் கொண்டே ஆய்ந்திட்டால்...

இருநூறாண்டு சற்றுமுன்னம்
இப்புவி வழக்கினைச் சிரந்தாங்கித்
திரைகட லோடியும் திரவியத்தைத்
திறனும் நேர்மையும் தலருதே
உரிய முறையினில் தேடியதால்
உழைப்புக் குவமை கண்டவரும்
அராபிய ரொருவர் பரம்பரையில்
உதித்தார் - வாப்புக் கண்டென்பார்!

தனிமையில் இனிமை காண்பதற்கோ?
தனித்துவம் பேணிக் காத்திடலோ?
துன்பம் துயர்கள் நோக்காது
துணிவுடன் தூய உணர்வுடனும்
கனிவளம் கலைவளம் நிறைந்தொளிரும்
கண்டார் வியக்கும் ஓர் இடத்தை
இனிய வசிப்பிடம் ஆக்கிவைத்தார்!
இதுவே இன்றைய கல்ஹின்னே!

மாரக்க பக்தியில் மேலான
மகத்துவன் வாப்புக்கண்டு அவர்
ஓர்மையில் நேர்மையில் இம்மியுமே
உறுதி என்றுமே குன்றவில்லை!
காலக் கொடுமையின் கர்ஜனைகள்
கஷ்ட நஷ்டப் பேரிடிகள்
கூர்மை யாமவர் நன்மதியைக்
கொஞ்சமும் மலிந்திடச் செய்யவில்லை!

நிலையில் தளரா அம்மதியன்
நினைப்பும் நோக்கும் புனிதமன்றோ!
தலைமகன் வாப்புக் கண்டென்பார்
தோற்று வித்த கல்ஹின்னையே
கலையருட் செல்வம் யாலற்றும்
குறையா தின்றும் மிளர்கிறதே
வல்ல நாயனை நித்தமுமே
வாழ்த்திப் புகழ்ந்தே நிறைந்திடுவோம்!

மூலகர்த்தா பேரருளால்
முதற்குடி மகனின் திருநாமம்
காலமெல்லாம் நிலைத்திடுமே
கவினுறு கிராமம் கல்ஹின்னையும்
சுழத்தாயின் அருமகனாய்
கேசிய ஒற்றுமை வளர்க்கின்ற
சீலம் குன்றப் பெருமகனாய்ச்
சிறப்புப் பெற்றே உயர்ந்திடுமே!

பாசக் கடலே!

அன்புக்கே இலக்கணமாய் இலங்கியளம்

அருமை நிறை தந்தையே உமை நினைத்தே
கண்ணீரை வடித்தாலும், ஆறுகின்றோம்!

கல்ஹிண்ணை உலமாக்கள் யாவர்க்கும்
முன்னோடி யாகநீர் திகழ்த்தீரே!

மெத்தனத்தில் ஒருபோதும் நீர்வாழ்ந்ததில்லை!
தொண்ணூறு வயதும்மை நெருங்கையிலே,
தொல்லுலகை விட்டேநீர் அகன்றீரே;

பிறந்தகத்தில் மட்டுமில்லை அயலார்கள்

பிறஊர்கள் பலவற்றில் நீர்புரிந்த
பிரசங்கம் போதனைகள் அரும்பணிகள்

பிரபல்யம் பெற்றாலும் அதனாலே
சிறிதேனும் தலைக்கனத்தை நீர்கொள்ளவில்லை!

சொல்நாமம் ஹமீத் ஆலிம் - ஆனாலும்
சிறப்படனே 'கல்லாட்டு ஆலி'மெனச்

செல்லமாய் யாவருமே அழைத்தனரே!

கருணையுளம் கொண்டயெங்கள் தந்தையே!

'கல்லாட்டு ஆலி'மெனும் புகழொளிரும்
பெருநாமம் நிலைப்பதற்காய்க் கவி இயற்றிப்

புகழ்பாட நானிங்கே முனையவில்லை
அறிவேனே : புகழெல்லாம் நாயனுக்கே!

ஆனாலும், உம்மருமை, உம்தயாளம்
உறவினரும் ஊரவரும் மெச்சுகின்றார்

உதாரணமே இவையெல்லாம் எங்களுக்கும்!

பணத்துக்காய்த் தலைசாய்க்க விலையென்றும்
 பாசத்தை வளர்ப்பதுவே இலட்சியமாய்
 மனத்திருத்திச் செயலாக்கி வாழ்ந்தவும்மை
 மறவோமே என்றென்றும்! அத்துடனே,
 கனிவாக ஏழையரை உபசரிக்கும்
 கருணைமிகு நெஞ்சடைய பாசக் கடலே!
 குணத்திற்கே முதலிடத்தைக் கொடுத்துறவைக்
 குளிர்நிலவாய் ஆக்கியுளம் நிறைந்தீரே!

தவ்ஹீதின் வழிமேலி வாழ்ந்தீரே!
 தக்குவாவைப் பேணிநிதம் உயர்ந்தீரே
 ஒவ்வாத செயல்கண்டே சினந்தீரே
 'ஒற்றுமையே உயிர்நாடி' என்றீரே
 செவ்வானம் ஒளியற்றுப் போனதுபோல்
 சீர்வெள்ளி காலையிலே பிரிந்தீரே
 எவ்விதத்தில் உம்பிரிவை ஈடுசெய்வோம்!
 எந்தையே! உமக்கென்றும் இறையநூன்வான்!

(30-9-1968 இல் காலமான அல்லாஜ் ஹமித் ஆலிம் அவர்
 களின் நினைவாக, அவரின் 40 ஆம் நாள் 'கத்தம்' வைபவத்தின்
 பொது அவரின் மூத்த மகன் சரீப் ஆலிம் அரபியில் இயற்றிப்
 பண்டிய 'பைத்' தின் கருத்தைத் தழுவி அவரின் தம்பி கலிஞர்
 ஹனீம்தினும் இயற்றப்பட்டதே இக்கவிதை.)

ஒளியிழந்தோம்!

எண்ணெய்வளம் மிக்ககரான் நாட்டினிலே!
எண்ணவளம் - அன்புஉளம் கொண்டோராய்
எண்ணரிய வசதிகளும் தொழில் பலவும்
ஏற்றிங்கு வாழ்ந்தாலும் எங்களரும்
கண்மணியாம் உற்றாரை உறவினரைக்
காலாகாலம் பிரிந்திருந்தே பணத்தேடிக்
கண்டயின்பம் தனிலென்றும் நிறைவில்லை!
கடல் கடந்தோர் நிலையிதுவே! யாஅல்லாஹ்!

அபஸ்ஸுல் உலமா என்சோதரராம்
அருமைமிகு மூத்தவராம் சரீப் ஆலிம்
செப்பரிய கவையூறும் அரபுமொழி
சிறப்பாகக் கற்றதனால், அம்மொழியில்
ஒப்பரிய கவிதைகளை இயற்றுகின்ற
உயராற்றல் பெற்றவராம்! அன்னரும்
இப்புனியை விட்டகன்ற செய்தியினால்
இடிவிழுந்த நிலைமையினை நானடைத்தேன்.

என்செய்வேன்! உன்சொல்லில் யா அல்லாஹ்!
எத்தனையோ இரகசியங்கள் உண்டாமே
அன்புருவாய் இவ்வுலகில் என் தமையன்
அறுபத்தி மூன்றாண்டே வாழ்ந்தாரே!
சன்மார்க்க போதனைகள்! விளக்கங்கள்
சீராகச் செய்ததனால் சிறப்புற்றார்!
புன்கிரிப்பு ஒன்றாலே பண்புளத்தின்
பெருந்தன்மைப் போக்கதனை நிரூபித்தார்!

ஆணவத்தை வெறுத்தென்றும் அன்பாளே
 அனைவர் நன்மதிப்புக்கும் ஆளான
 பேரறிஞர் பேருலமா என் சோதரரின்
 பேரிழப்பால் நாமின்று ஒளியிழந்தோம்!
 ஆராகப் பெருகுமெங்கள் கண்ணீரை
 அருங்குணத்துக் கோமானின் 'கப்ரதனை'
 சீராக்கும் பன்னீராய் மாற்றி நிதம்
 சாந்தியுறச் செய்திடுவாய் யாஅல்லாஹ்!

(கவிஞர். ஹஸீம்தின் சுரான் நாட்டில் தொழில் புரியும் போது அவ
 ரின் மூத்த தமையனார் அப்ஸலுல் உலமா - அல்ஹாஜ் எம். எச்.
 எம். சரீப் ஆனம் 23.6.1978 இல் இறையடி சேர்ந்ததை அறிந்து
 அவர் பாடிய கவிதைகளில் சில இங்கே பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன.)

‘ஒளியே’ நீ ஒளிர்வாயே.

பெருமகனார்! தலைமகனார்! வாப்புக்கண்டாம்!
புனிதமொளிர் எண்ணமுடன், உறுதியுடன்
அருமை மிகும் கல்ஹின்னைக் கிராமத்தில்
அன்னாரும் முதன்முதலாய்க் குடியேறி,
இருநூறு வருடங்கள் கழிந்தனவே!
இறையருளால் - கலைச்செல்வம் அருட்செல்வம்
பொருட்செல்வம் - அனைத்திலுமே நிறைவுற்று
பொலிகிறதே இன்றெங்கள் - கல்ஹின்னை!

இப்படியாய், பரம்பரையின், பிறந்தகத்தின்
இனியபுகழ் பாடியதால் பேரெடுக்கும்
நப்பாசை எனக்கில்லை! நெஞ்சுவந்தே
நல்லவற்றை பாராட்டி எழுதுவதால்
தப்பில்லை, தவறில்லை, உண்மையிலே
தயாபரனும் அல்லாவே என்றென்றும்
ஒப்பில்லாப் புகழுக்கு உரியோனும்
ஒரு கணமும் இக்கூற்றை நான்மறவேன்!

என்றாலும், ஆதிமுதல் எம்மூரில்
இருந்த ஒரு பெருங்குறையின் நிறைவதனைக்
கண்டெந்தன் உள்ளத்தில் மட்டுமில்லை
கல்ஹின்னை நன்மக்கள் அனைவரதும்
பண்புள்ளங் களினெல்லாம் பிரவசிக்கும்
பூரிப்பின் ஆழத்தை, எழிற்கோலத்தை
சொன்னாலும் புரியாது - சிரம்தாழ்த்திச்
சொல்லுகிறேன் அல்ஹம்து லில்லாஹ்!

“நாமேதான் சூர்ஆனை இறக்கிவைத்தோம்!
 நாமேயதைக் கடைசிவரை காப்போமே!”
 பேரிறையே இயம்புகின்ற இவ்வார்த்தை
 பேணிக்காக் கின்றோர்தான் ஹாபிஸ்கள்!
 ஆமாமெம் திருகுர்ஆன் வசனங்கள்,
 அனைத்தையுமே மனப்பாடம் செய்தவரை
 நாமமது - ‘ஹாபிஸ்’ என அழைக்கின்றோம்
 நரகத்தின் நெருப்புமிவரைத் தீண்டாதாம்!

இருநூறு ஆண்டுகளின் பின்னரின்று
 எம்மூரில் முதல்முதலாய் எங்களுயர்
 அருமறையை இதயத்தே தாங்கியதால்
 ‘அல்ஹாபிஸ்’ எனும்பட்டம் பெற்றுள்ளார்.
 அருமினைஞர் முஹம்மது முனவ்வரென்பார்!
 அல்ஹாஜி எச். எம். ஜுனைதீன் தம்பதியர்
 அரும்புதல்வர் இவான்றோ! பெற்றோர்க்கும்
 அல்லாஹ்வின் நல்லாசி கிட்டிடுமே!

‘ஓரியே’ நீ என்றென்றும் ஒளிர்வாயே!
 உனையின்ற பெற்றோரின் உயர்செயலால்
 விழிப்புற்றே பலநூறு பெற்றோரும்
 விருப்புடனே தம்மருமைச் செய்களுக்கும்
 வழியமைப்பர் ஹாபிஸ்களாய் மாறிடவே.
 வல்லோனும் “துனை புரிவான்”, என மீண்டும்
 உளத்தூறும் பேரன்பால் பிரார்த்தித்தேன்
 ஒங்குபுகழ் எல்லாமே இறைவனுக்கே!

குறிப்பு: பிரபல பேச்சாளரும், உலமாவுமான கல்ஹீன்னையைச்
 சேர்ந்த அல்ஹாஜ், மௌலவி எச். ஸலாஹுத்தீன் அவர்களின்
 கமையாஜர் அல்ஹாஜ் எச். எம். ஜுனைதீன் அவர்களின் இளைய மக
 னான முஹம்மது முனவ்வர், கராச்சியிலுள்ள ஜாமியா உலூம் இஸ்
 லாமியா சர்வதலாசாஸைரில் இப்பொழுது மார்க்கக் கல்வி பரீக்
 சிஞர். அண்மையில் அவர் ‘ஹாபிஸ்’ பட்டம் பெற்றதை முன்னிட
 டிக் கவிஞர் ஹஸீந்தீன் எழுதிய பாராட்டுக் கவிதைகளில், சில கவி
 தைகளே மேலே மலர்ந்துள்ளவை.

கவிதையல்ல.... கண்ணீர்!

இன்னமுதாம் தாய்ப்பாசம்!
இணையிலே இதற்கேதும்!
தன்னலத்தைத் துளியேனும்
தன்னகத்தே கொண்டறியா
அன்னையவள் பொழிகின்ற
சுடில்லா அன்பினிலே
என்றென்றும் இழைவதெலாம்
அருள்பிரளய மாமன்றோ!

நெஞ்சினிக்கும் கவிதைகளை
நிறைவாகப் படைத்தவற்றை
அஞ்சலிதான் செய்தாலும்
ஆருயிராம் அன்னையவள்
விஞ்சுமொளி அன்பின்முன்
வலுவிழக்கும் அவையாவும்,
தஞ்சமெனச் சரணடையும்
தேன்கவிகள் எல்லாமே!

என்றாலும் அண்மையிலே
எமைப் பிரிந்த அருள்விளக்காம்!
என்றென்றும் திருவிளக்காம்!
எம்மன்னே நினைவாக
என்னுளத்தில் பிரவசிக்கும்
ஏக்கமதை நானிங்கே
கண்ணீரால் எழுத்தாக்கிக்
கவிதைகளாய்ப் படைத்துள்ளேன்!

கண்மணியே எம்தாயே!
 கருணைநிறை அன்ணையே
 உன்னுதிரம் மட்டுமில்லை
 உன்னரிய பாசமுமே
 ஒன்றாக்கிப் பாலமுதாய்
 எமக்கூட்டி வளர்த்தாயே!
 அன்புயிரே! உன்பிரிவால்
 அகமுருகிச் சோர்கின்றேன்!

★

கண்ணீரால் 'குளிப்பாட்டி'க்
 கரைபுரளும் பாசமெனும்
 பன்னீரால் மணமூட்டி
 புனிதமெனும் 'கவ'னிட்டு
 என் நெஞ்சப் பாசறையில்
 என் தாயே! என் உயிரே
 உணையடக்கம் செய்திட்டேன்!
 இனியென்னில் நீ சங்கமமே!

★

என்றாலும் உனையெண்ணி
 ஏங்காக நாளில்லை!
 பொன்னரிய பாசத்தின்
 பூம் பொழில்கள் ஈந்தாயே!
 தொண்ணூறு ஆண்டுகளாய்த்
 தொல்லுலகில் நீ வாழ்ந்த
 இன்னரிய இரகசியத்தை
 எண்ணித்தான் நிறைகின்றோம்!

★

சன்மார்க்க அறிவினிலே
 சிறப்புற்ற உன் கணவன்!
 எம் தந்தை 'ஹமீத் ஆலிம்'
 ஏற்ற அரும் துணையானாய்!
 நன்மார்க்கக் கடமைகளை
 நீயென்றும் மறக்கவில்லை!
 உன்னுயிராம் இறைவணக்கம்
 உவப்புடனே செய்தாயே!

உற்றோரும் உறவினரும்
 ஊராரும் மற்றோரும்
 பற்றுள்ள உன் செயல்கள்
 பாராட்டிப் போற்றினரே
 சற்றேனும் சலிக்காமல்
 சகலரையும் உபசரிக்கும்
 நற் தவமே! எம் தாயே!
 நற்பண்பின் சிகரம் நீ!

நேசத்தை வளர்ப்பதிலே
 நிகரில்லை! உனக்கெவரும்
 மாசில்லா எம்தந்தையும்
 மதித்தென்றும் இனிமையுடன்
 பாசத்தைப் பெருக்குவதில்
 பின்நிற்க விலையன்றோ
 ஈசனருள் இதனிலே
 இருவருமே பெற்றீரே!

NR 20360

ஏறத்தாழ இருவருமே
 இவ்வுலகில் தொண்ணூறு
 சீரான வருடங்கள்
 சீவித்துப் பிரிந்திரே!
 ஈரேழு பிள்ளைகளை
 ஈன்றெடுத்த எம் தாயே .
 ஈற்றாக எனையின்றாய்
 ஈரெட்டு ஆண்டின் பின்!

இளையவனாய் எனையின்ற
 என்னருமைத் தாயாரே!
 சளைக்காமல் சுழிக்காமல்
 சகலருக்கும் உன்னருமை
 விளக்கிடுவேன் நித்தமுமே!
 வியந்திடுவேன் நித்திலமே!
 ஒளியாக உன்னன்பை
 உளத்திருத்தி வாழ்கின்றேன்!

பாலமுதம் நீ தந்தாய்!
 பைந்தமிழின் தேனமுதாய்
 பாவடிவில் அப்பாலமுதே
 பிரளயமாய் என் உளத்தில்
 கோலமுறச் சுரக்கிறதே
 கூசுகிறேன்! என் தாயே!
 ஞாலத்தில் என்னுற்றல்
 அத்தனையும் உனதன்றோ!

எனக்கென்று ஏதுமில்லை!
 எனதென்றும் ஏதுமில்லை!
 என் கவிதை எல்லாமே
 என் தாயே! உன் மூச்சாம்!
 என்னிறைவன் எனக்களித்த
 ஒப்பில்லா உயர் பரிசாம்
 எனவேதான், நான் கவிஞன்
 என்றுரைக்க மாட்டேனே!

தூய்மைநிறை இல்லறத்தின்
 துலங்கொளியாய் மிளிர்ந்திட்ட
 'தாய்மை'யெனும் கர்வியத்தின்
 தன்னிகரே இல்லாத
 ஆயகவி நயன்றே!
 அன்புருவே! தாய்த்திருவே!
 ஆயாசம் போக்கிநிதம்
 ஆரமுதம் படைத்தாயே!

அருளன்பின் உறைவிடமே!
 அருமார்ந்த எம் தாயே!
 கரை புரளும் வேதனையால்
 கடலாகும் கண்ணீரால்
 பெருகிவரும் பாசத்தால்
 பாமாலை பலகோடி
 பிரியமுடன் உனக்காகப்
 புனைந்தாலும், பயனில்லை!

— இது மிகுந்தது —

பாசத்தால் நான் உன் கால்களைக் கட்டி
 உன் பாயப்பாய கருவியை நிரப்பி
 (மனது நிரம்ப)

ஏனென்றால் எந்தாயே!
 ஏதமில்லா உன்னன்பு
 பூனொளியின் முன்னாலே
 பொலிவிழக்கும் என் கவிகள்
 நானென்ன! நீ யென்ன
 நாமெரன்றே என் தாயே
 ஏன் வேண்டும் இனிக் கவிதை
 என் உயிரும் உன் கவிதான்!

தருமத்தால் அகங்குளிர்ந்த
 தாயவளே! எம்கரத்தில்
 பிரிந்ததன்றோ உம்முயிரும்,
 பூவிதழும் குவிந்ததுபோல்
 பெருங்கவலை அடைந்தாலும்
 பூரித்தோம்! நிச்சியமாம்!
 அருள்வானே பேரிறையோன்
 அரும் சுவன பதியுனக்கே!

நன்கொடையாய் நாம் பெற்றோம்,
 நாயனவன் மூலம்தான்
 உன் போன்ற உத்தமியை!
 எம்மருமைத் தாயாக!
 பண்புநிறை தந்தையையும்
 பாசமிதும் பரிசாக!
 என்றென்றும் இதனாலே
 ஏகனுக்கே எம் நன்றி!

- அல்ஹம்துலில்லாஹ் -

(15,9,1983 இல் காலமான தனது அன்புத் தாயார்
 நினைவாகக் கவிஞர் ஹலீம்தினுல் பாடப்பட்ட கவி
 தைகளே இவை)

புரட்சி

“வெந்துருகும் ஏழையரின்
விஞ்சுபசி போக்கிடவே
தந்துதவாக் கழனியிலே
தழலிடுதல்” பயனில்லை!
சொந்தமென அக்கழனியையே
சுரண்டுகின்ற கருமியைத்தான்,
வெந்தழலில் பொசுக்கிடுதல்
விடிவுதரும் புரட்சியன்றோ!

சீதனம்

ஆண்மகனே யானாலும்
ஆண்மையிலை - என்றுலகம்
வீண் பழியைச் சுமத்திடுமே
என்றுணர்ந்து மணமகளின்
மாண்புக்கு விலை கூறி
மதிப்புயர்த்தி அவர் தந்தை
வேண்டுமாய் “காணிக்கை”
வியக்காதீர் சீதனமாம்!

தாழிட்ட ஆசையினைத்
தகர்த் தெறிய மணமகளின்
தனவந்தத் தந்தையவர்
தரமறிந்து மணமகளின்
'தற்காப்பு' நிதியாகத்
தருவதுதான் சீ! தனமே!
தகுதிக்கு இதுதான் ஆதனமோ?
தெம்பு தரும் வேதனமோ?

வெற்றிப் பாதை

தொழிலாளர் வர்க்கம் என்றுமே
தொண்டு புரியும் அடிமையினம்
வழியும் வகையும் இல்லாமல்
வாழ்ந்து தாழும் இனமென்றே
இழிவாய்க் கருதி ஒதுங்கியோரே
இன்றவர் வீறுடன் செல்கின்ற
ஒளிநிறை வெற்றிப் பாதையிலே
ஒன்றாய்க் கலந்து செல்கின்றார்!

‘இம்பொலிபல்’

கொற்றவ னேதா னானும்
குலத்தால் பிறப்பால் அவன்பெற்ற
அற்பக் குணங்கள் மாறிடுமோ?
அற்பன் என்றும் அற்பனதான!
சொப்பன உலகில் சஞ்சரிக்கும்
சொறியனை மாற்ற இயன்றாலும்
அற்பனை இம்மியும் திருத்திடவே
இயலா தென்றும் இயலாதே!

‘நோ - டைம்’

எடுத்ததற் கெல்லாம் ‘நேரமில்லை’
என்றே ‘சும்மா’ பீத்துவதில்
வடுக்கள் இல்லை தானென்னும்
வழக்கம் இதுதான் பலபேரின்
இடுகாட் டறைக்குச் செல்லும்வரை
அந்தோ! இந்தப் பல்லவிதான்
கடரும் கால நேரத்தின்
சிறப்பை அறியார் பரிதாபம்!

முட்டாள்கள்

தகைசால் அறிவு இருந்தாலும்
தன்னைத் தானே 'பெரியவனாய்'
கிகரம் எட்ட நினைப்போனே
சர்வ முட்டாள் தெளிவீரே!
மிகையாய் அறிவு பெற்றிருந்தும்
மேலாம் பணிவு இல்லாதோர்!
வையத் தென்றும் முட்டாள்கள்
வரிசையில் இணைவது நிச்சியமாம்!

அறிவுடைமை

பண்பும் பாசமும் இல்லாமல்,
பட்டம் பதவி பேரறிவும்
அண்டம் அனைத்தும் ஆள்கின்ற
ஆற்றல் ஆர்வம் இருந்தாலும்
கண்ட பலன்கள் குறைவாமே!
காவமும் தருவது இழிவாமே!
அன்பும் அறமும் பேணிட்டால்
அதுவே அறிவீர், அறிவுடைமை!

ஏமாளிகள்

“பணமே அனைத்துக்கும் உயிர்நாடி
போற்றும் பாசம் வெறும்கேலி
கணமும் பணமே உயிர்மூச்சு”
கேளீர்! இதுவே உண்மையென
குணத்தில் குளுமை சேர்க்கின்ற
குறையா 'மணமாம்' பாசத்தை
நினைவா தென்றும் கொக்கரிப்போர்
நித்தமும் வாழ்வில் ஏமாளிகள்!

நீதி

முதலாளி பெருங்குற்றம் செய்துவிட்டாலும்
மூச்சு விட மாட்டார்கள்! ஆமாம்!
'முதலை' யல்லவா? அவர்களென்றும்! ஆதலினால்
முழுமீனை விழுங்கிடுவார்! அதிலென்ன?
தொழிலாளி சிறுகுற்றம் செய்தாலும்
தடியெடுப்பர்! அனேகர் ஆனாலும்!
முதலாளி களுக்கெல்லாம் முதலாளியான
முதல்வோன்! நீதிதவறான்! கவனம்!

தொங்கு தோட்டம்

பல்லிழித்துப் பணிவன்பாய் தான் நடித்துப்
"பிடுங்கிவாழும்" கொள்கையினை இன்னுமின்னும்
வலுப்பெறவே செய்கின்ற நோக்கோடு
வாலாட்டித், 'தாலாட்டுவோர்' - 'வேஷமெல்லாம்',
பலகாலம் நிலைத்தாலும் ஈற்றிலவை
பெர்லிவிழந்து 'நிஜங்களின்' 'தரிசனங்கள்'
தலைகாட்டும் போதவர்கள் நிலையந்தோ!
தெரிநிதிடுவீர் 'தொங்கு தோட்டம்' போன்றதுதான்!

அந்தஸ்து

கேவலம்! உன்னை என் தோழர்
கண்ணை, மணியே என்றோரும்,
கோவே, துரையே, என்றோரும்
கேட்க வில்லையா உன் காதில்!
ஆமாம், 'மையத்' தென்றேனோ
உன்னை இன்று அழைக்கின்றார்!
ஓஹோ! இனியே னுணக்கந்தஸ்து!
நீதான் 'சவமாய்'க் கிடக்கின்றாய்!

அயோக்கியர்கள் - 'இடியட்ஸ்'

புன்னகைதான் புரிந்திடவும் மனமின்றிப்
பணப்பேயின் திமிர்பிடித்த தோஷத்தால்
“எனக்கென்ன குறையிங்கு நான் பெரியான்”
என்னிடத்தே காசுண்டு காருண்டு”
எனுமெண்ணம் ‘தலைக்கடித்துத்’ ‘தலைவீங்கி’
எவரையுமே மதியாமல் நடக்கின்ற
‘கனவான்கள்’ பொதுமக்கள் பார்வையிலே
கட்டாயம் ‘அயோக்கியர்கள்’ ஆவார்கள்!

எழுத்தாளனின் ஏக்கம்

எழுதி எழுதி என்ன பலன்?
எழுத்தால் ஏது நல்லபயன்?
உழுது பேனை தேய்ந்தாலும்
உலகக் கழனி சிறக்காது!
தொழுது விடியும் வரையிலுமே
புத்தம் புதிய கருத்துகளைத்
பொழுது அழுது சொன்னாலும்
தேனாய்ச் சுவைப்போர் மிகக் குறைவே.

நாணயம்

‘பெரும்புள்ளி’ அவர்பட்டகடன் கொடுக்காமல்
போய்விட்டால் மறந்திருப்பா ரென்பார்கள்
வறுமையினால் அல்லலுறும் ஓர் ஏழை
வயிற்றுப்பசி போக்கிடவே பட்டகடன்
தருவதற்காய் தாமதித்தால் அப்பப்பா!
தலை கீழாய் நின்றிடுவர்! “அற்பப் பயலவன்”
ஒருதுளியும் நாணயமே இல்லாதான்”
என்றே சிடுவர் “நாணயத்தின் காவலர்கள்”

சந்தர்ப்பவாதிகள்

பெருந்தன்மை பூண்டொருவன் புரிகின்ற
பேருதவிகளை யெல்லாம் இயன்றவரை
பெற்றெடுத்துச் சாதகமாய் தம்நலத்தைப்
பேணுகின்றோர் - அத்துடனே பிறவியிலே
பெருந்தன்மை கொண்டவனின் நற்குணத்தைப்
புரியாமல் - 'அவனேமானி' என்றுநிதம்
கருதுகின்றோர் சந்தர்ப்ப வாதிகளாம்.
காலத்தின் கோலத்தை ஏதென்பேன்!

தற்கால இளைஞர்கள்

சாக்கடையின் தூர்நாற்றம் தனிலின்று
சந்தனத்தின் சீர்மணத்தைத் தேடுகின்றார்!
தோக்கொழிந்த கொள்கையிலே சிக்கியந்தோ
நேர்மைக்குக் குடைபிடிப்போர் தாங்களென்றே
ஆக்கமின்றி அகத்திலுயர் எண்ணமின்றி
ஆர்ப்பரித்து அகந்தையிலே நீந்துகிறார்!
யாரிவர்கள் அறிவீரோ? ஆமாமெங்கள்
இளைஞர்கள் பலபேரின் நிலையிதிலே!

உத்தமன்

பேரரசனானாலும் தன்பழமை மறவாமல்
பண்புடனே நிதானமாய் நின்றென்றும்
நேர்மையுடன் நிறைநன்றி உணர்வுடனே
நேசத்தை ஐக்கியத்தை வளர்ப்பதிலே
ஓரணுவும் பிசகாமல் இனிமைதரும்
எளிமையிலே சுகங்காண முயல்வோனே
பாரிலென்றும் அதிஉத்தமனும், என்றாலும்
"போலிகளின்" காலமன்றோ, இக்கரிகாலம்!

பயங்கரவாதி

பிணத்துக்கு நிகரான வறுமையினால்
பிணியுற்று உழல்கின்ற ஓர்வறியவனின்
குணத்தினிலே இழைகின்ற இனிமையினைக்
குஞ்சை யுணர்வுடனே போற்றுதோன்
பணத்தின் கனத்தையவனிடம் கண்டதுமே
போலிப்பாசம் பொங்கஅவன் வலம் வருகின்றான்!
ஈத்தகையோனே பயங்கரவாதி யாமறிவீர்!
அகிலக் கூத்தே இதுவாம் புரிந்திடுவீர்!

‘நவீன தியாகி’

“ஏங்கித் தவித்திடும் ஏழைக்குமர்கள் எம்மிடையே
ஏராளம்! ஆயினும் ஓர் சதமும் சேதனத்தை
வாங்காமல் ஓர் செல்வந்தரின் அருமை மகளை
விருப்புடனே நான் மணக்க விரும்புகிறேன்!
போங்கள்! சேதனமே! எனக்கு வேண்டாம்!
பிரியமெனில் மணமகனாக் கேதும் அவர் தந்தை
மாங்கல்யப் பரிசாகக் கொடுப்பதிலே தப்பில்லை”
மணமகனின் கூற்றிது; நவீன தியாகியவர்!

நிரந்தர வாழ்வு....?

நிரந்தர மில்லை வையவாழ்வும்!
நீயிதை நன்றாய் புரிந்திருந்தும்
நிரந்தர மாக வாழ்பவன் போல்
நித்தமும் ‘ஜாலம்’ போடுகின்றாய்!
நிரந்தர வாழ்வு இவ்வுலகில்
நிச்சியம் என்ற நிலையிருந்தால்
கருட்டி அனைத்தையும் ஏய்! மனிதா!
கமத்தே தலையில் வைத்திருப்பாய்!

அலட்சியம்

இலட்சம் இலட்சம் கவிதைகளை
இயற்றி இயற்றி மகிழ்ந்தாலும்,
இலட்சியம் பூண்டு அவைகளையே
எம்மவர் முன்னிலை வைத்தாலும்
அலட்சியம் காட்டி, அவற்றினிலே
ஒளிரும் கருத்தை நோக்கார்கள்!
அலக்காய்க் குறைகளைத் தேடுவதில்
ஆர்வம் அனேகர் செலுத்திடுவர்!

?

கவிஞன் கலைஞன் எழுத்தாளன்
“பொய்யன் புருகன்” எனப் பலரும்
நவிலும் கருத்தை ஆய்ந்திட்டால்
நயமாய் அதிலும் எப்பொழுதும்
தவறும் உண்மை சிறிதேனும்!
தெளிவீர் செயலில் இல்லாமல்
நவமாய் எழுத்தில் மட்டும் தான்
நர்த்தனம் பலபேர் புரிகின்றார்!

புன்னகை

“புன்னகை புரிவதும் தர்மந்தான்”?
புகன்றார் எங்கள் பெருமானார்!
எனினும் எங்களில் எத்தனைபேர்?
இனிய இந்த நடைமுறையைப்
மனிதப் பண்பின் எழிலணியை
மதித்துப் பேணிக் காக்கின்றோம்!
கனிவும் பணிவும், நிறை நெஞ்சின்
கருணைக் கதவே புன்னகையாம்!

தத்துவ முழக்கம்

எப்படி எப்படி எல்லாமோ?

எழுது கோலின் துணையாலே

செப்படி வித்தைக் காரன்போல்

ஜாலம் காட்டி எழுதிடலாம்!

தப்படித் தென்றும் மெத்தனமாய்த்

தத்துவ முழக்கம் செய்திடலாம்!

இப்படி யான சொல் வீரர்கள்

இறங்கார் செயலில் என்றுமே!

ஆடம்பரம்

ஓடம் நிதானம் தவறியதால்

ஆழக் கடலில் ஆழ்வதுபோல்

ஆடம் பரமாய் வாழ்க்கையிலே

ஆடிப் பாடிக் களிப்போரும்

வேடம் கலைந்தே = களைப்புற்று

வீழ்ந்து நிலத்தில் ஐயையோ!

பீடம் இழந்த அரசன்போல்

பாவம்! பரி தனிப்பாரே!

மனிதத் தன்மை

ஆதம் எங்கள் மூலபிதா

அவரே தவறு இழைத்தாராம்

வேதம் இதனைச் சொல்லுவதை

விளங்கி இருந்தும் ஏனின்றி

ஏதும் ஒருவன் தவறிழைத்தால்

இனிதாய் உணர்த்தித் திருத்தாமல்

பூதம் போன்று பெரிதாக்கிப்

பழித்தல் மனிதத் தன்மையோ?

மடமை

எட்டிப் பார்த்த வளர்மதியின்
எழிலை ஏளனம் செய்தவொரு
விட்டில் பூச்சியின் செயலினையே
வேடிக் கையென்று சொல்லிடவா?
சுட்டித் தனத்தின் தோற்ற மெனச்
சுட்டிக் காட்டிச் சிரித்திடவா?
மட்டியின் செயல்களும் இவ்வாறே
மடமை மிக்க தாயிருக்கும்!

உலர்ந்த கொள்கை

குப்பி விளக்கின் ஒளியினிலே
குளிர் காய நினைப்போர்கள்
கப்பிய பேரிருள் போக்கிடவும்
குப்பி விளக்கொளி போதுமெனச்
செப்பித் திரியும் 'கோலத்தை'ச்
சொல்லித் தான் பயனேது?
உப்பி உலர்ந்த கொள்கையிலே
ஊட்டம் இல்லை தெளிவிரே!

சாபம்

சாகா வரம்தான் பெற்றாலும்
சக்கர வர்த்தி யானாலும்
நோகா வாழ்வில் நீயென்றும்
நிறைவே பெற்றுக் களித்தாலும்
போகம் எதையும் அறியாத
பரம ஏழையைப் புறக்கணித்தால்
சாகும் அவனின் பெருமூச்சே
சாபம் ஆகி உணவதைக்கும்!

‘பெரியார்’

பணத்தை ஒருவன் பெற்று விட்டால்
பகர்வர் அவனைப் பெரியவனாய்
பிணமாய் அவன்தான் இருந்தாலும்
போற்றி ஏற்றிக் குழைத்திடுவர்!
மனித இயல்பின் பேதமைகள்!
மண்டி யிடுகிறான் பணத்துக்காய்!
குணத்தால் சிறந்தோன் எவனோமேர்!
கூறும்! ‘பெரியார்’ அவனேதான்!

அறியாமை

பெருத்த செல்வம் தானிருந்தும்
பிற போகம் தானிருந்தும்
அருங்கலை ஞான ரசனையினை
அகத்தில் வளர்த்து அதனாலே
திருப்தியும் மகிழ்வும் சுரக்கின்ற
தென்றலும் திறலும் நிறைகின்ற
அருமை வாழ்வை அனுபவிக்கும்
அமைதி காணார் பலரின்று!

துர் அதிர்ஷ்ட சாலிகள்

நேரம் அறிந்து கருமங்களை
நேர்மை, நேர்த்தி நேசமுமே
ஆர்க்கும் விதத்தில் எப்பொழுதும்
ஆர்வம் பூண்டு செயல்பட்டால்,
சோரம் போகா எச்செயலும்
சோபித் தொளிரும்! இக் கருத்தைத்
துர் ஒதுக்கி வாழ்வோர்கள்
துர் அதிர்ஷ்ட சாலிகளாம்!

எழுத்தாளன்

எழுத்தாளன் பணிகள் என்றென்றும்
ஏற்றம் மிகுந்த பணியன்றோ!
எழுத்தால் இலக்கிய உணர்வாலே!
என்றும் அவனே உயர்தவனும்
கொழுத்த பணத்தின் முன்னிலையில்
கலையின் படைப்புக்கள் எல்லாமே
எழுந்து நிற்கும் இமயம் போல்!
இதற்கே ஈடாய் ஏது மில்லை!

உயர்ந்த மனிதன்

செழிப்பும் செல்வமும் வாழ்வினிலே
சிறப்பாய்ப் பெற்றுத் திகழ்ந்தாலும்
பழமை மறவா தெப்பொழுதும்
பாழும் வறுமையின் கொடுமைகள்
தழுவாய் வாட்டி வதைத்ததனை
ஏழைமை தந்த அனுபவமாய்
உளத்திற் பூண்டு வாழ் வோனே
உலகில் உயர்ந்த மனிதனும்!

‘அன்பிபிமானம்’

அன்பு என்பதன் பொருளென்ன?
ஆரத் தழுவி அணைப்பது வோ!
இன்பம் துன்பம் இரண்டிலுமே
இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்திடுதல்
தன்மானம் காத் தென்றும்
தவறே வரினும் மன்னித்தல்
உண்மை அன்பின் அடையாளம்
உணர்வீர்! இதுவாம் மனிதாபிமானம்

நான்

'நான்' 'நான்!' நானேதான்!

நிதமும் எதிலும் இந் நானேதான்!
ஏன்? ஏன்? இந்நிலையோ?

'எனது! என்னுடை!' என்பதுவும்
'நான்' என்னும் சுயநலத்தில்
நின்றும் பிறந்த திமிர்மொழிகள்!
நாங்கள்! எங்கள்!' எனும்போது
நிறைந்தே பொலியும் பெருந்தன்மை!

இறைபக்தி!

விழிநீர் நீயும் சொரிவதுமேன்?
விதியை எண்ணிக் கவல்வதுமேன்?
எழிலாம் வாழ்வின் இரகசியத்தை
எந்தன் அருமைச் சோதரனே!
விளங் கா தேனோ நித்தமுமே
'விடிவே இல்லை என்கின்றாய்!'
ஒளியாம் பக்தி பூண்டாயேல்,
ஓடும் துன்பம் துயரமுமே!

சிறந்தவன்

தன்மானம் இன்றி நிதம்
தனது தேவைக் காய் மட்டும்
மண்டி யிட்டுத் திரவோனும்
மக்களில் மிகவும் இழிந்தவனே!
சன் மானம் ஏது மின்றி
சுயநலமும் சிறிது மின்றி
இன் சேவை புரி வோனே!
என்றும் மனிதரில் சிறந்தவனும்!

தோஷம்

சல தாரகைத் தூர் நாற்றம்
சில பேர்க்குச் சுகந்த மணம்!
பல வீனம் இது வல்ல!
பிறவிக் குணமும் இது வல்ல!
நலமாயும் இயல் பின்றி
நிதம் மற்றவன் குறையாயும்;
பழக்க தோஷத் தால் வந்த
பண்பே யில்லாப் பயிற்சியாம்!

வசந்தம்

வசந்தம் கண்டதும் மகிழ்கின்றாய்!
வரட்சியும் கோடையும் வந்ததுமே!
அசந்தே உள்ளம் தளர்கின்றாய்!
அதுதான் உந்தன் தைரியமோ?
கசந்த அனுபவம் தருகின்ற
கலையை நீயும் அறியாயோ?
இசைந்தே எதையும் என் தோழர்
ஏற்றால் வாழ்வே வசந்தம்தான்!

உருப்படுமா!

புனிதம் மிளிரும் பணியன்றோ!
போதிக்கும் பணியறிவீர்!
இனிதா யெத்தனை ஆசிரியர்
இதனை இன்று ஆற்றுகின்றார்?
மனமே சாட்சி உடையோர்கள்
மனதைத் திறந்தே கூறட்டும்!
உன்னத பணியைப் புறக்கணித்தால்
உருப் படுமாமோ? சமுதாயம்!

வேஷம்

“வெந்துருகும் ஏழையரின் துயர் நிலையை
வியக்கின்ற கவிதைகளே யாத்ததனால்
விறதை மிகும் புரட்சிக்கும் வித்திட்டோம்
வறியோரின் தோழர்நாம்” என-

முழங்குகிறார்!

எத்தனையோ பச்சோந்திப் பேர்வழிகள்!

செல்வாக்குப் பெறப்போகும் வேஷம்தே!
சிந்தையிலும் மொழியினிலும் துளியேனும்
செயலாக்க உணர்வில்லை! வெறுமைதான்!

ஒதுக்குவோம்!

தனது தரத்தில் உள்ளோரை

மட்டும் மதித்து நடக்கின்ற

மனப் பான்மைப் பேர்வழிக்கு

மதிப்பே யில்லை! இதனாலே

தன்னை மதித்து நடப்போனைத்

தானும் மதித்தல் பண்பாகும்!

தன்னை மதிக்கா எவனையுமே

தூர ஒதுக்குதல் தவறில்லை!

‘எடஸ்ட்ஸ் ஒன்லி’

பெரியோர்கள் நாமென்னும்

பெரு மெண்ணம் பூண்டு சிலர்

சிறியோரை ஒதுக்குவதும்

சிறப் பான செய லல்ல

சிறியோரே! வருங் காலச்

செல் வங்கள் மறவாதீர்!

நிறை யன்பு சிறியோர்க்கும்

நிதம் காட்டி மதித்திடுவீர்!

சஞ்சீவி

மந்த மாருதம் போ லென்றும்
மனதில் இனிமை பயக்கின்ற
விந்தை மிகுந்த மருந்துண்டு!
விடா மல் நிதமும் அதனையே
சிந்தை நிறைய உட்கொண்டால்
சீர்மை தங்கும் உடலினிலே!
அந்தத் தூய சஞ்சீவி!
அமலன் வணக்க மா முணர் வீர்!

‘புட்டிப்பால்’—புன்னகை

தொட்டிலில் துயிலும் குழந்தையின்
தூய வதனம் தன்னிலே
ஒட்டி யுலர்ந்த புன்னகையே
ஒளிர் வதையே இன்று காணலாம்
புட்டிப் பாலின் துணையாலே
பூக்கும் புன்னகை தனிலென்றும்
எட்டிப் பார்க்கும் எழில்மதியின்
இயற்கை அழகும் ஒளிர்ந்திடுமோ?

பதவி மோகம்!

பூர்த்தியாகாத ஆசைகள் எப்படியேனும்
புதுப் பொலிவு பெற்றாக வேண்டுமன்றோ!
நேர்கின்ற விளைவுகள் எதுவானாலும்,
நமக்கென்ன? நெஞ்சத்தில் என்றென்றும்
‘நேர்த்திக்கட’னாய் இழைகின்ற பேராசையை
நிச்சியமாய் நிறைவேற்ற வேண்டுமெனும்
பேரார்வத்தால் கருவுற்றுப் பிறந்ததுதான்
பலரையின்று வதைக்கின்ற ‘பதவிமோகம்’!

கொலையாளி

பெருந்தன்மை யுடனொருவன் புரிகின்ற
பேருதவி களையெல்லாம் பெற்றபின்னர்
அருவருப்பை நிதமுட்டும் சுயநலத்தின்
ஆதிக்கம் மிகைத்ததினால் திசைமாறி
மறுகணத்தில் நன்றியினை மறந்தவனாய்
மெத்தனத்தில் திரிகின்ற பேர்வழியும்
அறிந்திடுவீர் கடுங்குற்றக் கொலையாளியே!
இக்கணிப்பில் குறையுண்டேல் மன்னிப்பீர்!

கீழ்சாதி

பிறப்பாலே மேல்சாதி கீழ்சாதி
என்றெவரும் வையத்தில் இல்லையிதை
அறிவீரே! கூடியொன்றாய் மற்றவரின்
'அழுக்குகளை' கழுவிவதால் பேரின்பம்
பெறுவதிலும், கோன்சொல்லிக் குடிகளையே
பிரிப்பதிலும் கைதேர்ந்த கும்பலுக்கே
உரித்தாகும் 'கீழ்சாதி' எனும் நாமம்!
இதிலேதும் சந்தேகம் இனியுமுண்டோ?

ஏய் மனிதா!

நட்புக் குரியோன் போலென்றும்
நடித்தே வாழும் ஏய் மனிதா!
குற்றம் இருந்தால் கூறிவிடு
கூடிக் குலவிக் கழுத்தறுக்கும்
அற்ப வேலையைச் செய்யாதே!
ஆண்மைக் கழகு இதுவில்லை!
அற்பனை விடவும் இனங்கண்ட
எதிரி யென்றும் மேலாமே!

நிம்மதி

வாய்வீச் சடிக்கும் எந்தோழா!
வினாடியில் உந்தன் வல்லமையும்
சாய்ந்தே போகும் அறிவர்யே!
சற்றே நீயும் சிந்திப்பாய்
நோயால் உந்தன் நரம்பொன்று
நொடித்து போனால் என்செய்வாய்!
நாயன் அவனே வல்லவனாம்
நன்கிதை உணர்ந்தால் நிம்மதிதான்

‘கொடுத்து வைத்தவன்’

ஓடி யோடி உழைக்கின்றாய்!
ஓய்வே யின்றி உழைக்கின்றாய்!
கோடி யிருந்தும் பலனென்ன?
கொஞ்சம் ஓய்வும் வேண்டாமோ?
கடிய பணத்தால் வந்தனவே!
‘ஹார்ட்டு’ம் ‘பிசெரும்’ பரிசாக!
கூடா - திதனால் அறுசுவைநீ
கொடுத்து வைத்தது இவ்வளவே!

நன்றி கெட்டோர்

பழமையை மறந்தே மமதை யினால்
பணத்தைக் கண்ட ‘போதை’ யினால்
செழுமை வாழ்வில் சேர்த்திடவே
செகத்தில் உதவி புரிந்தோரை
புழுதி யாக மதித்தின்று
புறக் கணித்து வாழ்கின்றோர்
ஒழிந்து போகும் வரையினுமே
உருப்பட மாட்டா இவ்வுலகம்!

ஆன்ம பலம்

ஆத்மாவின் ராகங்களும்
அவதிப் படுவதைக் கிஞ்சித்தும்
கூத்து கேளிக்கை மூலந்தான்
குணப் படுத்தல் இயலாதே!
மரத்திரை யாலும் முற்றாக
மனநோய் தீர்ப்பதும் கடினம்தான்
சாத்திகம் ஒன்றால் தானென்றும்
சாத்திய மாகும் ஆன்மபலம்

‘ஹிப்போகிரிட்’

நயந்து நயந்து நாளெல்லாம்
நடித்து நடித்து நல்லவன்போல்
பயனும் பலனும் பெறும் வரையும்
பணிவு கனிவு பாசமெல்லாம்
வியந்து வியந்து கொட்டிடுவர்
விஷயம் முடிந்த பின்னரந்தோ
கயவன் என்ற கயஉருவைக்
காட்டி நன்றி மறந்திடுவான்!

புல்லரின் போக்கு

கதவைத் திறந்த நபருக்கே
கதவை அடைக்கும் இழிசெயலும்
உதவி செய்த கரங்களையே
உதவாக் கரங்கள் என்பதுவும்
புதுமை யில்லை இவ்வுலகில்
புல்லரின் போக்கே இதுவாகும்
எதுவா யிருந்தால் எமக்கென்ன
எண்ணம் தானே வாழ்வாகும்!

நச்சரிப்பு

எதிர்ப்புகள் ஆயிர மாயிரமாம்
எதைத்தான் தாங்கும் ஓர் இதயம்
புதிராம் வாழ்க்கை இவ்வுலகில்
புதுமை செய்ய முயன்றாலும்
அதற்கும் 'கம்மா' எதிர்ப்புக்கள்
அனைத்திலு மோர்வித 'நச்சரிப்பு'
எதைத்தான் மனிதன் பூரணமாய்
ஏற்று நிறைந்தான் வாழ்க்கையிலே?

எமன்

நெஞ்சம் நிமிர்ந்தே நடக்கின்றாய்!
நிறைந்தே வழிவது உன்நெஞ்சில்
வஞ்சம் பொறுமை குடிகேடு!
வளரும் உந்தன் உள்ளத்தில்
நஞ்சாய்ப் புகுந்து உன்வாழ்வை
நாச மாக்கும் அவைதாமே!
எஞ்சி நிற்பதும் அவைதாமே!
எமனாய் உனக்காவதும் அவைதாமே!

வல்லோர்

காலத்தின் கோலங்களை
கண்ணாறுவிச் சமூகத்தின்
மாலங்களை ஜாலங்களை
மாண்புகளை வீம்புகளை
ஓலங்களை! உண்மைகளை
ஓரவஞ்சம் இன்றிநிதம்
காலம் அறிந்தே எடுத்தியம்பும்
கவிஞர்களே வல்லோராம்!

முத்துக்கள்

குலத்தால் பணத்தால் தானல்ல
குணத்தால் உயர்ந்தோன் தானென்றும்
நிலத்தில் உயர்ந்தோன் என்பதனை
நீதான் மனிதா ஆதிதொட்டே
துலக்கிச் சொன்னாய்! என்றாலும்
துலங்கும் குணத்தின் பெறுமதியைச்
சிலர்தான் இதுவரை நன்குணர்ந்து
சிறப்பாய்ப் பேணி முத்தானார்.

நீ நீயேதான்

உயர உயரப் பறந்தாலும்
ஊர்க் குருவி யென்றுமே
வியக்கும் இராஜாளி யாகின்ற
விந்தை நிலையும் ஏற்படுமோ?
மயக்கும் பணந்தான் திரண்டாலும்
மன்னன் நீதான் ஆனாலும்
தயக்கம் ஏனோ என் தோழா
தெளிவாய்! நீயென்றும் நீயேதான்!

கஷ்டம்தான்

குற்றம் குறைகளை யேயென்றும்
குறுகிய நோக்குடன் ஆய்வுவார்கள்
மற்றவர் புரியும் நற்செயலை
மதிக்கும் பரந்த எண்ணங்கள்
சற்றும் இல்லாப் பேர்வழிகள்!
செகத்தில் நிறைந்தே வாழ்கின்றார்
முற்றாய் இவர்கள் ஒழியும்வரை
மூச்சு விடுவதும் கஷ்டம்தான்

விரைவில் வெளிவரவிருக்கும் கவிஞர் கல்ஹின்னை
எம். எச். எம். ஹலீம்தின் ஏனைய நூல்கள்.

★ **தியாகச்சுடர்** (இரண்டாம் பதிப்பு)
(பெருமானின் பிரிய பேரர் ஹுஸைன் (ரலி)
அவர்களின் சோக வரலாறு சொல்லும் சுவை
மிகு கவிதைகள்)

★ **இதயமலர்**
(குறிப்பாக இஸ்லாமியச் சிறுவர்களுக்கும்
எனையோர்க்கும் ஏற்ற பாலர் பாக்கள்)

★ **இப்படியும்
மனிதர்கள்!**
(கசந்த அனுபவத்தின் கருவுற்றுப் பிரசவித்த
நகைச் சுவைக் கட்டுரைகள்)

★ **கவிதை சொல்லும்
கதை**
(ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தழுவலில் மலர்ந்த
இனிய கதைகள்)

★ **யாரிந்த
வாப்புக்கண்டு?**
(ஒரு கிராமத்தை நிர்மானித்தவரின் வரலாறு)

★ **MOTHER LAND**
(POEMS REGARDING SRI LANKA)

வெளியிடுவோர்:

மீமாஸ் பதிப்பகம்

“தாருள் ஹஜர்”

வாப்புக்கண்டு காடினஸ், கல்ஹின்னை.

342

காலத்தின் கோலங்கள்

கவிஞர் கல்ஹின்னை

எம். எச். எம், ஹலீம்தின்

கவிஞரின் ஆங்கிலக் கவிதை
நூலும் வெளிவந்து விட்டது

இது, டீமாஸ்

பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடு

GALHINNA, M. H. M. HALEEMDEEN'S

MAIDEN BOOK OF POEMS IN ENGLISH

BLOSSOMS

HAS BEEN PUBLISHED BY:

deemah's

PUBLICATIONS

"Darul Hajar"

WAPPUKKANDU GARDENS,

GALHINNA, SRI LANKA.